

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul I, Nr. 1, octombrie 2021.

Ziar Gratuit

interviu

Agustin Montero, „Românul din La Mancha”

“Oameni atât de primitivi și cu bun simț ca românii, nu am mai întâlnit până atunci. Am învățat limba română vorbind cu oamenii de acolo, în România. Mi-a fost foarte ușor, deoarece îmi este o limbă dragă, pe care, uneori, o găsesc chiar mai frumoasă decât limba mea maternă. Eu consider că noi oamenii nu trebuie să vorbim aceeași limbă ca să ne înțelegem, ci trebuie să fim oameni, iar Dumnezeu va face totul pentru a fi bine.”

pag 12-13

„Tezaur
arheologice din
România. Rădăcini
dacice și romane”,
la Muzeul Național
de
Arheologie din
Madrid

Expoziția „Tezaur
arheologice din România.
Rădăcini dacice și romane”
care marchează 140 de
ani de relații diplomatice
între România și Regatul
Spaniei, oferă vizitatorului
nefamilia-

rizat cu istoria României
o călătorie în timp, în
spațiu, în universul unei

lumi comune, pe un traseu temporal care durează
de la sfârșitul primei epoci a fierului până la zorii
civilizației europene.

pagina 6

foto: Valeru Ciurea

PIERDEREA IDENTITĂȚII CULTURALE

„Suntem plecați din țară din
varii motive. Atunci când crezi în ceva,
când îți iubești țara cu adevărat, nu cred
că îți pierzi identitatea, chiar dacă uneori
viața e mult mai dură decât te așteptai.
Te bucuri de orice lucru care îți aduce
aminte de țară, de locurile dragi. Nu, eu
nu mă tem că îmi voi pierde identitatea,
depinde de fiecare dintre noi cum știm
să gestionăm situația. Admir și apreciez
locurile pe unde merg, dar locurile cele
mai frumoase sunt cele de acasă.”

pagina 14,15,16

Paul Gabor, scriitor stabilit în Tarragona

editorial Despre sociopați, cu dragoste

Vorbeam cu un prieten care predă Sociologie într-un liceu din Constanța, eram curios și l-am discutat un pic. Mi-a sugerat să-i privesc cu atenție pe unii politicieni, pe fătuțele care sunt împinse de la spate în funcții bugetare călduțe, să fiu atent la „emigranții” care sar cu tupeu și dezinvoltură dintr-un partid într-altul, fără scrupule, să-i am în radar pe mitocanii care au capturat nemilos statul, pe politrucii bătrâni cu diplome false și pe câțiva din noul val al politici. Sunt la fel de tulburi și ei, au același zâmbet ticălos ca hienele din garniturile vechi ale administrației.

pagina 3

- CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA -

DESPRE NOI

Proiectul jurnalistic pe care îl lansăm cititorului român din Andalucia este conceput astfel încât să ofere cititorilor toate informațiile necesare, activitatea editorială fiind axată pe oferirea de știri și articole utile. Conținutul editorial este prezentat într-o manieră obiectivă, clară și pe înțelesul tuturor.

Plecând de la așteptarea legitimă că o publicație orientată cu precădere spre mediul cultural are ca laitmotiv tradiția, cultura și arta vom promova, în concordanță cu valorile etice fundamentale, ideea că beneficiul obținut de cititori reprezintă plusvaloare pentru întreaga societate.

Ne vom concentra pe știri exclusive, analize, investigații, informații și subiecte cu abordări care lipsesc din agenda publică. Vom publica zilnic informații proaspete, selectând însă, doar acele știri de

strictă actualitate, cu adevărat importante pentru public.

Separat de zona destinată informațiilor, găzduim articole de opinie, scrise atât de jurnaliști ai publicației, cât și de autori externi. Oamenii de cultură vor scrie cu regularitate comentarii, alături de texte de opinie trimise de oameni de afaceri, manageri de top, personalități din diverse domenii.

Credem că fundamental pentru oricine este dreptul de a se face auzit. Susținem libertatea presei, libertatea de expresie, de credință și de asociere.

Încercăm să fim o voce a celor care nu pot vorbi singuri. Încercăm să prezentăm și să subliniem umanitatea care ne leagă manifestând doza cuvenită de toleranță și cumpătare în exprimarea opiniilor. Credem că aceste valori sunt singurele care asigură viitorul, constituind o bază de plecare a

oricăror demersuri de rezolvare a conflictelor și crizelor prin care trece societatea actuală.

Transmitem știri din viața noastră de toate zilele și nu publicăm neapărat știri doar pentru că sunt senzaționale sau de moment. Prezentăm și lucruri care au o semnificație mai adâncă și avem în vedere istoria și viitorul nostru pe un termen lung.

Continuăm să credem în efortul colectiv și în gestul onest și responsabil de a pune umărul la creșterea consumului de artă și cultură și la crearea unui context favorabil repunerii permanente în discuție a problemelor, provocărilor și conflictelor existente în cultură, educație și societate.

Cine dorește să scrie la publicația noastră este invitat să ia legătura cu redacția.

Redacția Români in Andalucia

Susținerea și dezvoltarea Centrului Cultural La Tierra Tracia din El Ejido, Spania și a activităților din cadrul proiectului socio-cultural "Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește"

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE - Centro Cultural La Tierra Tracia -

**ȘEZĂTORI
MESTESUGURI
TRADIȚIONALE**

**NOCHE
TEMÁTICA
INTERCULTURAL**

Expoziții:

- Fotografie Artistică și Etnografică
- Pictură și Grafică
- Sculptură
- Benzi desenate
- Întâlniri cu artiști și creatori români
- Ateliere creație artistică
- Ceramică
- Artizanat

Români în ANDALUCIA Frați de grai, frați de trai

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

BIBLIOTECA El Libro Romano
El Ejido

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI
Acest proiect este realizat cu sprijinul Secretariatului General al Guvernului Departamentul pentru Românii de Pretutindeni. Perioada de finanțare: 01.03.2021 - 31.12.2021

<https://www.facebook.com/asociacionromanati/>

CONSILIUL JUDEȚEAN NEAMȚ
ASOCIACIÓN EUROPEA PARA LA CONSERVACIÓN Y RESTAURACIÓN DEL PATRIMONIO (AECRP)
CENTRUL PENTRU CULTURĂ ȘI ARTE "CARMEN SAECULARE" NEAMȚ

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE
Casa Regional de Castilla de la Mancha, Gotafe, Madrid
23 Octombrie - 1 Noiembrie 2021

EXPOZIȚIE SCULPTURĂ
GIGI BUSUIOC BUCOVINEANU

FOTOGRAFII ȘI OBIECTE TRADIȚIONALE

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

BIBLIOTECA El Libro Romano
El Ejido

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI

Sprijinirea editării, tipăririi și distribuției ziarului ROMÂNII ÎN ANDALUCIA, dotarea și funcționarea redacției publicației

Români în ANDALUCIA
Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Români în ANDALUCIA
Frați de grai, frați de trai

EXPOZIȚIE #IA NEAM(Ț)ULUI
Duminică, 10 octombrie 2021

FOTOGRAFII ȘI OBIECTE TRADIȚIONALE

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

BIBLIOTECA El Libro Romano
El Ejido

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

CONSILIUL JUDEȚEAN NEAMȚ
CENTRUL PENTRU CULTURĂ ȘI ARTE "CARMEN SAECULARE" NEAMȚ

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE - Centro Cultural La Tierra Tracia -

EXPOZIȚIE #IA NEAM(Ț)ULUI
Duminică, 10 octombrie 2021

FOTOGRAFII ȘI OBIECTE TRADIȚIONALE

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

BIBLIOTECA El Libro Romano
El Ejido

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE - Centro Cultural La Tierra Tracia -
3 - 10 octombrie 2021

EXPOZIȚIE DE CARICATURĂ
Ion Octavian Frecea

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

BIBLIOTECA El Libro Romano
El Ejido

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Români în Andalucia
Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI
Acest proiect este realizat cu sprijinul Secretariatului General al Guvernului Departamentul pentru Românii de Pretutindeni. Perioada de finanțare: 01.03.2021 - 31.12.2021

www.romaniinandalucia.com

ANDA LUZ
Lucian Turcu

EXPOSICIÓN FOTOGRÁFICA
Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

Del 26 de Septiembre 2021

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia
Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia, Calle Geranio 28, El Ejido, Almería 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com;
facebook.com/asociacionromanati
Telefon/WhatsApp : +34 643 86 53 99

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor - Șef Adjunct: Adina Alexandrescu
Redactori: Andra Fornea; Peterjuan Gómez Alcaide; Sorin Bălășcău; Nicoleta Talpa; Titi Sultan
Colaboratori: Camelia Potârniche; Gabriela Gyongy Mihuț; Elena Hincu; Valeru Ciurea; Cristian Segărceanu; Andreea Constantinescu
Machetare grafică: Dorina Florescu

CAUTĂM VOLUNTARI: CORRESPONDENȚI, REDACTORI / REPORTERI, EDITORI ȘI MODERATORI DIN REGIUNEA ANDALUCÍA ȘI/SAU SPANIA.

Cerințe:

- Abilități de comunicare
- Atenție la detalii

- Abilități foarte bune organizatorice și de lucru in echipă
- Flexibil/ă, dedicat/ă și motivat/ă
- Cunoașterea pachetului MS Office la nivel mediu
- Absolvent studii universitare constituie un avantaj

Trimite CV-ul și o scrisoare de intenție la adresa asociacionromanati@gmail.com sau la <https://romaniinandalucia.com/contact/> și un consultant te va contacta in cel mai scurt timp.

Acest proiect este realizat cu sprijinul Secretariatului General al Guvernului Departamentul pentru Românii de Pretutindeni. Perioada de finanțare: 01.03.2021 - 31.12.2021.

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Despre sociopați, cu dragoste

„Mă întreb de ce unii oameni au ochii tulburi și privirile acelea pierdute care intră prin tine și se înfig undeva, în spate, într-un perete indiferent, rece ca talpa mortului, de ce au în același timp un zâmbet tâmp agățat pe față ca un măștișor demodat, cu firul deșirat în mii de scame? E profi-lul standard al nebunului care ți-ar mușca ficatul și s-ar uita la un film de desene animate cu Pantera Roz. Nu pot face altă analogie acum.”

Vorbeam cu un prieten care predă Sociologie într-un liceu din Constanța, eram curios și l-am descusut un pic. Mi-a sugerat să-i privesc cu atenție pe unii politicieni, pe fătucile care sînt împinse de la spate în funcții bugetare călduțe, să fiu atent la „emigranții” care sar cu tupeu și dezinvoltură dintr-un partid într-altul, fără scrupule, să-i am în radar pe mitocanii care au capturat nemilos statul, pe politrucii bătrîni cu diplome false și pe cîțiva din noul val al politicii. Sînt la fel de tulburi și ei, au același zîmbet ticălos ca hienele din garniturile vechi ale administrației.

Iritarea cauzată de aceste fenomene nu mai este de multă vreme o preocupare pentru mine. Am devenit, din păcate, doar un spectator ineficient care analizează, își mușcă buzele și se întoarce plin de lehamite către frigider, acolo unde, cu ceva șanse, mai pot găsi o bere rece. Simt că încep să împrumut din trăsăturile acestor sociopați. Mi-e teamă că nu mă va mai impresiona nimic, că nu voi mai răspunde la stimuli. Mi-am descoperit chiar și motanul uitîndu-se cu milă către mine. Dar a început să mă turbeze lipsa de empatie. Atît cea a autorităților, cît și cea a omului de rînd care trăiește cu convingerea că lui nu i se poate întîmpla – aici revin cu gîndul la cerșetorul din Arad căruia i s-au confiscat banii –, că el nu poate fi acolo, jos, unde destinul te aruncă în genunchi și e foarte posibil să nu te mai ridici niciodată. Lipsa de empatie mă scoate din minți și devin irațional. Îmi permit acest lux, nu am de apărut nici un fel de postură, nu trebuie să-mi cosmetizez imaginea publică, nici nu mi-a trecut prin cap ideea nefericită de a candida pe undeva, măcar ca șef de scară de bloc. Pot fi irațional și lipsa de empatie a celorlalți să mă învenineze la nesfîrșit. Îmi asum acest risc. În plus, nu-mi pasă deloc de (pre)judecățile spectatorilor. Indivizii fără empatie îmi produc migrene și îmi accelerează ulcerul. E suficient să răscolesc cîteva zeci de minute printre comentariile online. Nu contează unde, nu contează subiectul articolului. Dacă discuția se centrează pe efectele Brexit-ului, apar imediat inși cu spume la gură care aruncă solemn în eter fraza deja clasică: „Să moară briții, oricum îs niște alcoolici care au cucerit lumea și au

sărăcit-o!”. Dacă se dezbate vreun viol, cel mai sigur femeia fusese vinovată pentru că îndrăznise să meargă pe stradă cu o „fustă prea scurtă”. A născut o adolescentă? Normal, „i-a plăcut sexul, curva dracului”. O bătrînă a fost lovită de o mașină care trecuse în viteză: „Moartea o căuta pe-acasă și ea plecase să-și ia covrigi”.

A fost o vreme în care nu îți puteai pune fundul în avion și nu călătoreai prin Europa doar cu buletinul, de la București la Paris sau de la Cluj la Milano, era de neimaginat că puteai să iei micul dejun pe terasă-n Dorobanți, iar pe seară să-ți plimbi șlapii și unghiile date cu gel pe plaja din Zakynthos. Nu, nu era simplu deloc. Îmi aduc aminte că în perioada 2000-2002, abia ajuns în Spania, fără drept de ședere și de muncă, băteam pe la uși și întrebam dacă nu se găsește ceva de lucru și pentru mine. Deschideau spaniolii, se frecau la ochi pentru că nu prea auziseră ei accente ciudate prin sat, mai chemau un vecin și mă luau la întrebări. De unde sînt, cum am ajuns acolo, de ce nu m-am dus direct la plajă, unde ajungeau de regulă cei veniți de-afară în căutarea unui job, cum de limba română seamănă cu italiana și cu spaniola, unii știau că România e pe lîngă Moscova, alții o localizau prin fundul Turciei...

Munceam la negru, nu am timp de povești despre cum se obțineau actele atunci. Am cărat pămînt, cărămizi, sute de roabe de ciment, am tăiat copaci cu drujba, am făcut paleți industriali în tură de noapte (pentru că ziua era inspecții) și am spălat piscine cu soarele iberic înfipt în moalele capului. Au fost și perioade în care am trăit cu 1.000 de pesetas pe săptămîină (6 euro pentru cei care nu sînt la curent cu schimbul valutar de atunci). Cumpăram doar cutii de lapte și pachete de biscuiți. Aveam senzația că frec nisip în gură cînd mușcam din ei. Erau rotunzi, seci, subțiri, abia dacă trecuse oul prin ei, zahărul era mai mult o iluzie. Biscuiți „Maria” se numeau. Făceam „mîncare de porci” într-un castron de care îmi aduc aminte și acum. Nu o dată mi-am pus problema cerșitului atunci cînd nu mai aveam bani nici pentru autobuz pentru a străbate zonele industriale. M-aș fi

așezat pe un trotuar cu un carton între picioare? Poate că nu aș fi făcut-o, așa îmi place să cred acum. Amintirile sînt amuzante. Am avut noroc atunci, găseam de muncă aproape la orice colț de stradă.

Dar dacă m-aș fi îmbolnăvit deodată de ceva grav? Sau dacă, după o tragedie familială, mi-aș fi pierdut casa, familia, dacă ai mei ar fi murit într-un accident sau într-un incendiu? Ce s-ar fi întîmplat dacă m-aș fi văzut deodată într-o situație de extremă vulnerabilitate care m-ar fi împiedicat să-mi caut de lucru? Mai mult ca sigur, aș fi fost obligat să mă duc într-o piață, într-o zonă aglomerată, și să întind mîna pentru a avea acces la un colț de pîine fără să fur sau să-i dau cuiva în cap pentru a-l ușura de portofel. Nu știu, sînt doar ipoteze, gînduri. Îmi permit, iarăși, luxul de a le avea.

În România există zeci de mii de persoane care trec în fiecare zi prin situații-limită. Necunoscuți care suferă în tăcere, închiși între patru pereți fără posibilitatea de a ieși pentru a cere ajutorul cuiva, oameni singuri, suflete căzute în alcool, loviți de drame în fața cărora cei mai mulți dintre noi ar claca fără drept de apel... Cu ani în urmă, unui cunoscut i-au murit soția și copilul în vîrstă de șase ani. Fuseseră pe o plajă mai îndepărtată, aproape pustie. Le plăcea intimitatea, nu suportau să se lovească de oameni și de umbrele colorate la tot pasul. El a adormit pe patură, băuse cîteva beri în plus. Nu i-a auzit pe cei doi care fuseseră luați de curent, în largul mării. Nu a auzit țipetele. Mediterana era agitată, iar zgomotul valurilor era foarte intens. Era singur cînd s-a trezit. A chemat Poliția. L-au găsit polițiștii dîndu-și cu două pietre mari în cap, plin de sînge, disperat. Bărcile patrului de coastă au recuperat doar corpul soției. Copilul nu a mai apărut niciodată. Știu că a stat internat mai mult de o lună de zile din cauza rănilor. În spital a încercat să se sinucidă de două ori. L-au legat de pat. Și-a pierdut locul de muncă, nu a mai fost în stare de nimic. S-a întors în țară. Acolo avea casa părinților, la doi pași de Primărie. Dărăpănată, goală, devastată de hoți. Ai lui muriseră de ceva vreme. „Dă-l dracului de mincinos, ăsta e plin de bani, doar a venit din

Spania. O face pe deșteptu’, nici nu vrea să stea cu noi de vorbă” – așa a fost privit cam o jumătate de an de vecinii din sat. Nu scotea un cuvînt, era doar mort pe dinăuntru. A găsit empatie într-o funie cu care s-a spînzurat de cea mai groasă cracă a nucului din curte. Îi urăsc fără limite, cu exuberanță chiar, pe cei care nu sînt capabili să practice acest exercițiu banal: cel de punere pentru cîteva minute în pielea celuilalt. A celui lovit fulgerător de destin, a celui vulnerabil, a celui care întinde mîna după ajutor. Îi urăsc pe cei care nu știu să ne învețe empatia, disprețuiesc sistemul educațional care bagă pe gît doar informație și aruncă cu diplome și calificative gonflante, dar se șterge în același timp la fund cu concepte ca „empatie”, „bunătate”, „fericire” etc. Cel care întinde mîna nu o face din plăcere. Cel care cerșește nu este sămînța răului din societate, ci rezultatul unei colectivități egoiste, castrate emoțional, este produsul unei nații cu sufletul congelat ca un stavrid în cambuza unui pescador de mare tonaj. Omul care ajunge să ceară bani în plină stradă poate fi sclavul unei mafii, poate fi orice vreți voi, moralșiștilor de serviciu, dar nu este vinovatul principal sub nici o formă. Din acest motiv, cei care aplaudă umilirea publică a unor categorii sociale sînt ființe josnice, fără caracter, sociopați cronici, sînt candidații perfecți pentru a sprijini apucăturile fascistoide ale unor partide și instituții. Îmi scria Cătălina Dumitrescu, psiholog în Bruxelles: **„Există o categorie a psihopaților care nu cunosc empatia și sînt promovați ca «modelul de succes» spre care ar trebui să tindem. Există o lipsă crasă de educație psihologică. A fi sensibil e perceput ca a fi slab, fără putere, departe de «modelul de succes». Empatia este o componentă care se educă. Sigur, acolo unde nivelul sănătății emoționale a societății e unul crescut.”**

Uneori îmi revin în memorie imaginile castronului cu „mîncarea de porci”.

Mă bucur că eram singur atunci, ar fi existat pericolul ca cineva să-mi presare stricnină **“din prea multă dragoste.”**

Inaugurarea Consulatului onorific al României în Cádiz

În 19 octombrie 2021 a avut loc inaugurarea oficială a Consulatului onorific al României în Cádiz, în cadrul unei ceremonii desfășurate la sediul Subdelegației guvernului spaniol în provincia Cádiz. Evenimentul s-a desfășurat în prezența subdelegatului guvernului central, delegației guvernului regional andaluz în provincia Cádiz, a Ambasadorului României în Regatul Spaniei, a consulului general al României în Sevilla, a altor autorități locale și a unor membri ai Corpului Consular reprezentat în acest oraș.

Ambasadorul Gabriela Dancău a precizat că deschiderea Consulatului onorific în Cádiz "se înscrie în strategia Ministerului Afacerilor Externe român de extindere a rețelei consulare onorifice în zone în care nu există o prezență consulară de carieră" și „reprezintă o oportunitate de aprofundare și diversificare a legăturilor dintre România și o provincie dinamică precum Cádiz”. „*Noul consulat onorific răspunde interesului de a face cunoscute oportunitățile de afaceri ale țării noastre în provincia Cádiz. Am convingerea că Fernando Estrella, consulul onorific, va contribui la facilitarea de investiții reciproce în România și Spania*”, a adăugat ambasadorul român.

Consulul onorific al României în Cádiz este avocat de profesie, vicedecan al Baroului de Avocați din Cádiz, cu o vastă experiență în dreptul responsabilității civile și al asigurărilor.

Având în vedere că inaugurarea consulatului onorific are loc în marja aniversării a 140 de ani de relații diplomatice între România și Spania, Ambasada a organizat itinerarea unei expoziții a Arhivelor diplomatice româno-spaniole, prezentată inițial, în luna aprilie 2021, la sediul Ministerului Afacerilor Externe din Madrid.

În marja evenimentului, Ambasadorul a avut o reuniune cu subdelegatul guvernului central spaniol în provincia Cádiz, José Antonio Pacheco Calvo, la care au participat

și Bogdan Stănescu, Consul General al României în Sevilla, și Fernando Estrella, Consul onorific al României în Cádiz. Gabriela Dancău a mulțumit pentru eforturile guvernului Spaniei și a reprezentanților săi în teritoriul spaniol în vederea bunei integrări a românilor și a sprijinirii misiunilor consulare românești.

De asemenea, a subliniat demersurile autorităților române pentru asigurarea unei participări constructive a comunității românești la viața socială și economică din această parte a Spaniei, impulsând-o să participe la proiecte deja existente și la construirea de noi inițiative. José Antonio Pacheco a asigurat partea română de tot sprijinul de care are nevoie și a exprimat convingerea că Fernando Estrella, consulul onorific al României în Cádiz, va fi un membru activ al corpului consular din provincie și va promova cu succes interesele României.

Consulatul Onorific al României în Cádiz are ca obiectiv dezvoltarea relațiilor bilaterale româno-spaniole, în special în domeniul economic, comercial și cultural, precum și acordarea de asistență și protecție consulară în caz de nevoie cetățenilor români aflați în circumscripția consulară, în situații deosebite. Circumscripția consulară cuprinde provincia Cádiz.

Coordonatele noului oficiu consular onorific sunt următoarele:

Consulatul Onorific al României în Cádiz

Adresa: C/ Santa María Soledad, n.º 5 – 3.º Dcha., Cádiz

E-mail: fernandoestrella@icadiz.net

Consul onorific: Domnul Fernando Gabriel Estrella Ruiz

Consulatul General al României la Sevilla

Forum de afaceri România-Andaluzia (Sevilla, 20 octombrie 2021)

În 20 octombrie 2021, Ambasada României în Regatul Spaniei și Consulatul General al României la Sevilla au organizat, în colaborare cu Secretariatul General pentru Acțiune Externă al guvernului regional andaluz și Extenda, companie publică de promovare a exporturilor și investițiilor străine din subordinea acestuia, Forumul de Afaceri România-Andaluzia, cu

au împărtășit participanților la forum detalii privind experiențele de succes ale acestor companii spaniole pe piața românească.

Relația bilaterală specială și potențialul deosebit de dezvoltare au fost remarcate și de autoritățile spaniole prezente, care au transmis companiilor românești participante informații despre mediul economic din Andaluzia și oportunitățile

participarea unui număr semnificativ de companii românești interesate de piața spaniolă.

În mesajul său, ambasadorul Gabriela Dancău a subliniat importanța dimensiunii economice a Parteneriatului Strategic româno-spaniol și potențialul de dezvoltare al relațiilor comerciale româno-andaluze, reiterând angajamentul pentru menținerea actualelor tendințe de creștere a schimburilor comerciale bilaterale, a nivelului investițiilor și proiectelor derulate de firmele spaniole în România, inclusiv în contextul disponibilității fondurilor europene alocate României și al experienței de succes a companiilor spaniole în derularea de proiecte cu finanțare europeană.

Iulia Schneckner, reprezentantul Biroului de Promovare Comercial-Economică al Ambasadei și Sofia Vio, director al Davo Law, au prezentat oportunitățile de afaceri și investiții oferite de România firmelor spaniole, remarcând evoluția economiei românești și perspectivele de creștere post-criză, avantajele României ca destinație pentru investițiile străine, cadrul juridic și fiscal favorabil investițiilor, dinamica relațiilor comerciale între România și Spania și oportunitățile de cooperare bilaterală în energie, IT și infrastructură.

Directorii pentru România ai Happy Tour și EPTISA, Javier Garcia del Valle și Ion Țaina,

de afaceri și investiții în această comunitate autonomă spaniolă.

La eveniment au participat reprezentanții a numeroase companii spaniole din IT/tehnologie, turism, auto, logistică, energie, industria alimentară și consultanță de afaceri.

Forumul de Afaceri a fost urmat de o sesiune de reuniuni bilaterale între companiile românești interesate de consolidarea prezenței lor pe piața spaniolă - în IT/tehnologie, turism, auto, logistică, energie, alimentație publică, imobiliare și industria alimentară - și companiile spaniole interesate de colaborare.

Cele peste 70 de întâlniri bilaterale care au avut loc la sediul Extenda au permis companiilor românești participante să-și prezinte oferta de produse/servicii în fața unor potențiali parteneri spanioli, ca prim pas pentru internaționalizarea pe această piață.

Evenimentul face parte din seria de acțiuni ale Ambasadei României la Madrid și ale Consulatului General al României la Sevilla care au ca obiectiv promovarea contactelor directe între companiile din cele două țări, în scopul creșterii exporturilor și investițiilor companiilor românești pe piața Spaniei și inițierii de noi proiecte de cooperare economică româno-spaniole.

Ambasada României în Regatul Spaniei

Ambasadorul României în Spania, Gabriela Dancău, întâlnire de lucru cu primarul orașului Cádiz, José María González Santos

Ambasadorul României în Spania, Gabriela Dancău, a avut în 19 octombrie 2021 o reuniune cu primarul orașului Cádiz, José María González Santos. La reuniune au participat Bogdan Stănescu, Consul General al României în Sevilla și Fernando Estrella, Consul onorific al României în Cádiz.

Edilul a arătat interesul autorităților locale pentru implicarea activă a românilor în proiectele orașului.

Pe parcursul reuniunii, a existat un schimb de idei privind posibilitățile de colaborare în diferite domenii, mai ales în domeniile economic, cultural și al cooperării descentralizate. Astfel, a fost discutată posibilitatea lansării de proiecte de cooperare cu autorități locale

din România și cu instituții românești de promovare culturală, precum și a organizării de misiuni economice și vizite bilaterale cu scopul identificării de oportunități de investiții. De asemenea, Ambasadorul României a invitat autoritățile locale din Cádiz să participe la demersurile Ambasadei și ale Consulatului General al României la Sevilla de apropiere de comunitatea românească, de informare a acesteia pe diferite teme de interes și de încurajare a ei să participe la inițiativele și activitățile organizate și desfășurate pe plan local. Întâlnirea a creat premisele pentru o cooperare solidă între autoritățile române și spaniole.

Ambasada României în Regatul Spaniei

Statul român s-a debarasat de Diaspora Românească

Nu există politici publice din partea statului român care să dovedească un interes sporit pentru comunitățile de români din afara granițelor țării.

trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelor care nu sunt compatibile cu absența lor din țară". Ca urmare a apartenenței la statul român, cetățenii români din străinătate, cel puțin teoretic, se bucură de protecția statului român. Aceasta presupune existența unor acorduri și convenții care permit o colaborare juridică conformă cu normele general admise ale dreptului internațional.

Altfel spus, protecția nu poate fi convertită într-o cauză de imunitate pentru faptele antisociale săvârșite pe teritoriul unui stat străin, instanța română fiind datoare să verifice numai dacă sunt întrunite condițiile extrădării, și nicidecum să se pronunțe cu privire la temeinicia urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină și nici asupra oportunității extrădării. În caz contrar, s-ar aduce atingere principiului referitor la recunoașterea reciprocă a hotărârilor penale. Datorită împrejurării că odată cu reglementarea dreptului la libera circulație în străinătate numărul cetățenilor români care se stabileau în alte state era relativ mic, de problematica lor ocupându-se Ministerul de Externe, situația s-a schimbat considerabil după aderarea României la Uniunea Europeană (ianuarie 2007).

Confruntându-se cu un adevărat exod al plecării cetățenilor români către alte state membre ale UE (îndemnați de interese de ordin economic), autoritățile au început să fie preocupate de o reglementare mai amplă a legislației în legătură

cu protecția cetățenilor români din străinătate. Din această perspectivă, a fost adoptată Legea nr. 299/ 2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, Legea nr. 86/ 2016 privind instituirea centrelor comunitare românești în străinătate, Legea nr. 62/ 2019 privind activitatea consulară, Legea nr. 156/ 2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate.

De asemenea, în scopul reprezentării românilor din afara frontierelor țării a fost înființată Circumscripția electorală 43 din care sunt aleși în fiecare legislatură un număr de 4 deputați și 2 senatori, a fost înființat Ministerul pentru Românii de pretutindeni, iar în Parlamentul României, la nivelul fiecărei camere funcționează Comisia pentru românii din diaspora. Deși, din punct de vedere instituțional, se creează impresia că autoritățile române par extrem de preocupate de situația românilor din străinătate, în realitate însă doar în anii electorali interesul statului începe să se manifeste prin obținerea de voturi necesare obținerii mandatelor reprezentative.

Sincopele privind imposibilitatea exercitării dreptului de vot pentru unii cetățeni români din străinătate la alegerile prezidențiale din anul 2014, la alegerile europarlamentare din 26 mai 2019 au determinat autoritățile să vină cu măsuri eficiente care să asigure exercitarea acestui drept fundamental. Conștienți fiind cât de mult contează votul românilor din străinătate (de exemplu la alegerile prezidențiale din anul 2014, în turul doi, votul românilor din diaspora a avut un rol decisiv în desemnarea președintelui României), pentru alegerile prezidențiale din anul 2019 autoritățile au stabilit măsuri

concrete prin care românii din străinătate să își poată exercita dreptul de vot.

Prin urmare, românii din diaspora au avut posibilitatea de a se preînregistra pentru vot prin corespondență sau la secțiile de votare pe portalul votstrainatate.ro gestionat de Autoritatea Electorală Permanentă. Totodată, pentru românii din diaspora au fost organizate 845 de secții de votare iar votul a fost extins pe durata a trei zile. Foarte important de reținut este faptul că în turul doi de scrutin la alegerile prezidențiale au votat aproape un milion de români din diaspora. Evident, promisiunile clasei politice privind măsuri concrete de sprijinire efectivă a întăririi legăturilor cu românii din străinătate, dublarea numărului de parlamentari pentru reprezentarea acestora nu au încetat să apară în cadrul procesului electoral.

După alegeri însă, românii din străinătate au devenit pentru autorități la fel de incomozi și neimportanti, folosirea lor ca mașini de vot demonstrând lipsa totală de bună - credință a clasei politice. În propaganda Politică a partidelor un capitol important este dedicat relației cu românii din străinătate prin stabilirea de strategii, măsuri, proiecte, programe prin care românii din diaspora să se întoarcă în țară.

Din nefericire nimic din ceea ce s-a promis nu a fost transpus în practică, Statul (prin autoritățile competente să gestioneze raporturile cu românii din diaspora) dovedind lipsă de interes și transparență în aceasta privință.

Titi Sultan, realizatorul emisiunii "Realitatea în Politică" la postul național de televiziune Kapital TV și "Revenirea la normalitate" la Inedit TV". Specialist în drept constituțional și parlamentar

RADIO ANIMA

Trustul media Anima

SNFL - partener social al publicației "Români în Andalucia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

- ȘTIRI
- MUZICĂ
- INFORMAȚII
- CONCURSURI
- VOIE BUNĂ
- EVENIMENTE
- CONCERTE
- ANUNȚURI

Radioul Românilor din Spania

www.radioromanul.es

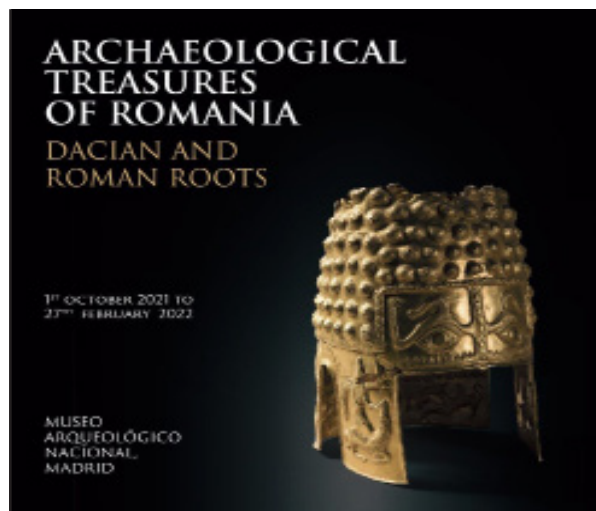
Descarcă în Google Play / Descarcă în App Store

TRANSPORT INTERN

0786 10 88 01

ȘI INTERNAȚIONAL

„Tezaure arheologice din România. Rădăcini dacice și romane”, la Muzeul Național de Arheologie din Madrid

Expoziția „Tezaure arheologice din România. Rădăcini dacice și romane” care marchează 140 de ani de relații diplomatice între România și Regatul Spaniei, oferă vizitatorului nefamiliarizat cu istoria României o călătorie în timp, în spațiu, în universul unei lumi comune, pe un traseu temporal care durează de la sfârșitul primei epoci a fierului până la zorii civilizației europene.

Ministrul afacerilor externe Bogdan Aurescu a inaugurat în data de 30 septembrie 2021, alături de omologul său spaniol, ministrul afacerilor externe José Manuel Albares Bueno, expoziția „Tezaure arheologice din România. Rădăcini dacice și romane”, la Muzeul Național de Arheologie din Madrid, cu ocazia vizitei în Regatul Spaniei.

La eveniment au mai participat Bogdan Gheorghiu, ministrul român al culturii, Miquel Iceta, ministrul spaniol al culturii și Sergiu Nistor, consilier prezidențial al Președintelui României, alături de directorii Muzeului Național de Istorie a României și

respectiv al Muzeului Național de Arheologie al Spaniei.

Expoziția, realizată prin colaborarea apropiată dintre Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Culturii, Muzeul Național de Istorie a României, cu sprijinul Ministerul Apărării Naționale și al autorităților spaniole, constituie un moment deosebit de important al diplomației publice și culturale din acest an, și se bucură de înaltul Patronaj al Președintelui României, Klaus Iohannis, și al Majestății Sale, Regele Felipe al VI-lea al Spaniei.

Expoziția reunește 838 de artefacte de excepție de la 40 de instituții române și 4 spaniole și urmărește evoluția istorică a teritoriului României actuale pe o perioadă de peste o mie de ani (sec. VIII î.Hr. – sec. VII d.Hr.).

Ea va putea fi vizitată, în mod gratuit, în perioada 1 octombrie 2021 – 27 februarie 2022, la Muzeul Național de Arheologie din Madrid. Printre piesele arheologice cele mai valoroase se numără: Coiful de aur de la Coțofenești, Rhyton-ul de la Poroina Mare, Brățările dacice din aur și Șarpele Glykon.

Ambasada României în Regatul Spaniei

María Ángeles Ochoa de Eribe Urdinguio, Joaquín Garrigós Bueno, Enrique Javier Nogueras Valdivieso au primit Medalia Aniversară „Centenarul Marii Uniri”

La 30 septembrie a.c., în cadrul unei ceremonii organizate la sediul misiunii diplomatice, ambasadorul României în Regatul Spaniei, doamna Gabriela Dancău, împreună cu consilierul prezidențial, domnul Sergiu Nistor,

au înmănat, în numele președintelui României, Klaus Werner Iohannis, trei decorații unor personalități spaniole.

Evenimentul, care a coincis cu Ziua internațională a Traducătorului, a avut loc la sediul misiunii diplomatice, cu participarea ministrului culturii, domnul Bogdan Gheorghiu, aflat în vizită oficială la Madrid pentru inaugurarea expoziției „Tezaure arheologice din România. Rădăcini dacice și romane”.

Cele trei personalități decorate sunt María Ángeles Ochoa de Eribe Urdinguio, Joaquín Garrigós Bueno, Enrique Javier Nogueras Valdivieso, oameni de cultură și traducători spanioli care au avut o contribuție semnificativă la promovarea limbii și literaturii românești în spațiul vorbitor de limbă spaniolă.

„Demulțiani, traducerile dumneavoastră

literare suscită entuziasmul cititorilor hispanofoni. Sunteți adevărați ambasadori ai literaturii române și ai autorilor ei, rol pe care îl așumăm cu convingere și determinare”, a declarat Gabriela Dancău.

Medalia Aniversară „Centenarul Marii Uniri” este conferită acelor personalități care păstrează, cultivă, dezvoltă și prezintă într-o măsură deosebită memoria evenimentelor și personalităților care au contribuit la făurirea unității naționale și a statului modern român sau, prin activitate ori carieră, la apărarea valorilor în numele cărora s-a înfăptuit Marea Unire din 1918.

Ceremonia se înscrie în seria evenimentelor culturale organizate de Ambasada României în Regatul Spaniei în

colaborare cu instituțiile statului român cu prilejul aniversării a 140 de ani de relații diplomatice între România și Spania.

Ambasada României în Regatul Spaniei

Liderul empatic cu inimă de slujitor

consiliere

dezvolți atitudinea „inimii de slujitor”. Trebuie să te întrebi cum poți ajuta alți oameni, prin ceea ce faci. Acest lucru necesită o constientizare a valorilor personale. Când te comporti cu și din inima unui slujitor și îi ajuți pe ceilalți să aibă succes, acest drum te ajută să-ți atingi propriul succes. La modul figurativ, oamenii au scris pe funte “Îmi doresc să mă simt apreciat”, iar tu, în calitate de lider cu inima de slujitor, trebuie să te întrebi cum poți ajuta oamenii să devină mai eficienți, să se simtă importanți și apreciați. Trebuie să îți dezvolți obiceiul de a-ți face clienții, angajații și

furnizorii să înțeleagă că ai interesele lor în inimă și că angajamentul tău față de ei este necondiționat. Este important ca ei să simtă ca relația de colaborare se bazează pe susținere reciprocă.

Toți aspirăm să ne atingem visurile și obiectivele. Liderul empatic îi inspiră și ajută pe ceilalți pentru a reuși la nivel personal. Când oamenii își dau seama că își pot atinge obiectivele personale prin intermediul organizației în care lucrează, rezultate sunt impresionante.

Schimbarea atitudinii și de comportament nu este niciodată ușor!

Puteți deveni un lider

empatic, sunt câțiva pași dovediți pe care trebuie să-i parcurgi:

În primul rând, trebuie să-ți analizezi atitudinile actuale și să-ți stabilești obiective specifice de schimbare pentru a putea dobândi atitudinile necesare care să te ajute să te comporti corect și potrivit, în raport cu persoanele din jurul tău. Oamenii cu o puternică conștiință de sine își înțeleg emoțiile, sunt conștienți de punctele lor forte, de limitări și valori personale, la un nivel profund. Sunt sinceri cu ei înșiși și știu unde și ce își doresc să ajungă în viață. În plus știu și motivele pentru care au ales să facă ceea ce fac.

În al doilea rând, pentru a face schimbări personale trebuie să pui în practică, în mod repetat, acțiuni și idei noi, care să te ajute să dezvolți abilități noi. Așadar, pentru a avea mai mult succes, trebuie să dobândești abilități și atitudini noi, care îți vor spori succesul. Angajamentul față de ceea ce ți-ai propus să faci și să obții este esențial deoarece te ajută să rămâi focusat și să faci progrese către îndeplinirea obiectivelor tale.

În al treilea rând, este important să ai alături oamenii potriviți, fie că este vorba despre un profesor, coache sau un mentor. În momentele în care devii nesigur, un prieten, un coleg sau un mentor de încredere poate să-ți ofere o perspectivă imparțială. Este greu să

depășești obstacolele și perioadele dificile, de unul singur.

Liderul eficient și empatic dezvoltă o organizație în care oamenii sunt implicați și motivați să acționeze și să îndeplinească obiectivele companiei. Trebuie totuși reținut că un lider nu sacrifică performanța oamenilor și înțelege că dezvoltarea continuă a membrilor echipei contribuie la creșterea performanței generale, la nivel de companie.

Obținerea succesului personal prin susținerea altor persoane înseamnă până la urmă să te descoperi pe tine însuși și să-ți exprimi calitățile fără să te limitezi. William Shakespeare a spus: „Cu cât ofer mai mult, cu atât am mai mult”. Și să îl citez și pe Ralph Waldo Emerson, „Un om nu-l poate ajuta pe altul fără să se ajute pe el și mai mult”.

Pentru a deveni un lider empatic cu inimă de slujitor și a avea un succes durabil, trebuie să devii o persoană semnificativă, care oferă valoare celor din jur într-un mod natural și fără efort. În acest fel vei avea un impact memorabil și pozitiv asupra vieții altora.

Tu ești conștient de impactul pe care îl ai asupra oamenilor din jur?

Camelia Potârniche
Partener LMI România

Te-ai întrebat vreodată cine te vede ca mentor, ca inspirație sau ca model în viața lor? Acest lucru este dificil de conștientizat la început, deoarece oamenii rareori se văd pe ei înșiși ca având un impact semnificativ asupra celorlalți. Întrebă-te câți oameni din viața ta vor să te ajute?

Câți oameni ai ajutat tu anul acesta?

Dacă răspunsul la ambele întrebări este „foarte puțini”, poți spune că traiești o viață confortabilă, dar fără să îți dorești să dezvolți relații autentice și valoroase cu cei din jur. Pentru a avea un impact pozitiv asupra oamenilor și să faci asta la modul conștient, trebuie să

„Desculț prin sentimente”

debut literar

„Desculț prin sentimente” este cartea de debut a scriitoarei Lucia Virginia Pop, o romantică și visătoare incurabilă care parcă se apără de lumea tumultuoasă și nebună în care trăim prin magia cuvintelor.

incurabilă care parcă se apără de lumea tumultuoasă și nebună în care trăim prin magia cuvintelor. Virginia, pasionată de a scrie încă din adolescență, modelează în versuri un suflet sensibil, de o sensibilitate cutremurătoare, dezvăluindu-ne una dintre calitățile ei și anume, aceea de iubitoare de frumos.

Cunoscută în peisajul cultural din peninsula iberică datorită vocii sale plăcute de a interpreta cântece populare iată că de această dată ne surprinde plăcut, materializând căutările, dezamăgirile, dăruirile, așteptările și regretele pentru un timp care are darul de a nu se mai întoarce, într-o carte unică. Cartea, în sine, reprezintă sufletul artistei, o magazie de amintiri adunate și așezate de-a valma în ungherele cele mai ascunse ale ființei care tânjeau după lumină sau o reanimare imposibilă.

A avut nevoie de ani de zile de a așeza fiecare gând și sentiment la locul lor, în care și-a păstrat sufletul veșnic tânăr iar astăzi ne-a adus în dar o parte din emoțiile trăite, uneori imaginare ale sentimentelor neîmpărtășite.

„Ne-ntâlnim prin pasii vietii

Când adie vântul serii...

Tu, pribeag bătut de ploaie
Eu, oprind cu palma norii”

Există o vorbă românească și anume aceea că „toamna se adună roadele” și poate tocmai de aceea doresc să semnalez o apariție editorială care va surprinde cititorul român de poezie și nu numai.

„Desculț prin sentimente” este cartea de debut a scriitoarei Lucia Virginia Pop, o romantică și visătoare

Așadar, Lucia Virginia Pop, vă invită la o călătorie unică, în felul ei, în care estetica și forma în care au fost plasmuite trăirile și frământările personale să dea frâu liber imaginației, emoției dar nu în ultimul rând, a plăcerii că faci parte din această lume.

Versurile construite fără a urmări o tehnică sau o formă anume ne sublinează un adevăr contudent și anume, acela că „poesia este o arma a trăirii umane” iar chemarea noastră este aceea de a o împărtăși cu cei din jur. Felicitări Lucia Virginia Pop !!! și la cât mai multe apariții literare.

Sorin Bălășcău – promotor cultural

Ziua Regatului Spaniei

De ce a fost aleasă data de 12 octombrie ca Zi a Spaniei?

Spaniolii din întreaga lume sărbătoresc în fiecare an, la 12 octombrie, „Ziua Hispanității”. În toate țările vorbitoare de limbă spaniolă, oficialitățile organizează parade militare, se țin discursuri, au loc spectacole, întreceri sportive, iar seara se încheie cu nelipsitele focuri de artificii, informează AGERPRES.

De ce a fost aleasă data de 12 octombrie ca Zi a Spaniei?

Regatul Spaniei, situat la intersecțiile dintre Oceanul Atlantic și Marea Mediterană, respectiv dintre Europa și Africa, aniversază în această zi prima sosire a lui Cristofor Columb în America, în 1492. Regii Ferdinand

și Isabella au acceptat propunerea lui Columb să-l susțină în încercarea de a traversa oceanul, spre Indii. Acesta devenea amiral și, în eventualitatea unui succes, urma să devină vicerege al teritoriilor descoperite și să păstreze o zecime din metalele prețioase găsite. În dimineața zilei de 12 octombrie, Columb și echipajul au ajuns la o fâșie de uscat care aparținea unei insule din grupul Bahamas — astăzi insula Watling, Columb a revendicat insula în numele regilor catolici ai Spaniei și a denumit-o San Salvador. Echipajele conduse de Columb au debarcat, apoi, în Cuba și pe insula Hispaniola, unde au rămas aproximativ patruzeci din totalul de nouăzeci de oameni. Astfel, a apărut prima garnizoană europeană în Lumea Nouă.

Despre istoria Spaniei

Potrivit istoricului prezentat de www.mae.ro, Imperiul Roman transformă teritoriul Spaniei în provincie romană, dominație care va dura șase secole. Între anii 711-718, Spania este ocupată de arabi, iar în 1492, prin cucerirea ultimului oraș ocupat de mauri se încheie „La Reconquista” (procesul de recucerire). În 1462, căsătoria regilor catolici — Isabel de Castilla și Fernando de Aragón — marchează începutul unei perioade de prosperitate, încununată de descoperirea Americii de către Cristofor Columb și afirmarea hegemoniei Spaniei în Marea Mediterană. Prin expediții de explorare și cuceriri, Spania a devenit o putere mondială în secolul al XVI-lea și și-a menținut un imperiu vast peste mări până în secolul al XIX-lea.

În 1982, Spania a fost admisă în NATO, iar în 1986 a aderat la CE, ulterior UE.

Date geografice despre Spania

Are o suprafață de 504.782 kmp, din care partea continentală reprezintă 499.542 kmp, iar partea insulară 5.240 kmp, fiind formată din Insulele Baleare, Insulele Canare și un grup de mici insule situate în largul coastelor Marocului. Populația este estimată la 46.400.920, în 2018, potrivit worldpopulationreview.com.

Capitala statului este la Madrid, cu o populație estimată la 3.255.944 de locuitori (2014), iar alte orașe importante sunt: Barcelona, Valencia, Sevilla, Zaragoza, Malaga, Bilbao, Murcia, Cordoba, Toledo, Valladolid, Palma de Mallorca, Gijon, San Sebastian etc.

Așezat în centrul peninsulei Iberice, pe râul Manzanares și la o altitudine de mai mult de 650 metri, Madridul este un oraș plin de viață și lumină, un oraș ospitalier, cu numeroase cafenele și restaurante, teatre și cluburi de noapte și cunoscut ca orașul toreadorilor și al dansului flamenco. În timpul verii, Madridul oferă o mulțime de festivaluri și spectacole sponsorizate de primărie.

Printre cele mai impresionante puncte de atracție ale capitalei spaniole se numără: Palatul Regal; Teatrul Regal; Parcul Buen Retiro; Biblioteca Națională, precum și cele trei muzee numite „triunghiul de aur” — Prado cu cea mai frumoasă colecție de artă din lume, Centrul de Artă Regina Sofia și Muzeul Thyssen-Bornemisza găzduit de palatul renovat Villahermosa, potrivit www.turistik.ro; mănăstirea și complexul de palate El Escorial; Puerta del Sol — cea mai comercială și cunoscută zonă din vechiul Madrid. În ceea ce privește viața de noapte a Madridului aceasta poate fi împărțită pe zone: Plaza Mayor/Puerta del Sol fiind cea mai populară locație, străzile Cava de San Miguel, Cava Alta și Cava Baja pline de baruri. Gran Vía este cunoscută pentru cinematografe și teatre, iar în zona Plaza de Isabel II/Plaza de Oriente se regăsesc o serie de restaurante.

Despre cultura Spaniei

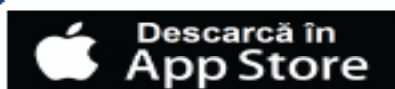
Istoria și cultura Spaniei înglobează un amestec bogat de elemente diverse. Un număr impresionant de personalități și-au adus contribuția la îmbogățirea limbii, culturii și istoriei acestei țări și a limbii spaniole, în general.

Prin operele lor, scriitorii Pedro Calderon de la Barca, Miguel de Cervantes Saavedra, Gonzalo Torrente Ballester, Jose Echegaray (laureat al Premiului Nobel pentru literatură în 1904), Federico García Lorca, Ramon Sender, poetul Jose Maria Gabriel y Galan, filologul Rafael Lapesa, filosoful Jose Ortega y Gasset, compozitorii Manuel de Falla, Isaac Albéniz, Felipe Pedrell, Federico Moreno Torroba, tenorul Plácido Domingo, artiștii El Greco, Diego Rodriguez de Silva y Velasquez, Jose de Ribera, José de Ribera, Francisco de Goya, Pablo Picasso, Salvador Dali, arhitectul Antonio Gaudi, regizorii Luis Bunuel și Pedro Almodovar sunt doar câteva dintre personalitățile care și-au pus amprenta asupra culturii și istoriei Spaniei.

Comunitatea țărilor vorbitoare de limbă spaniolă este formată din Spania și majoritatea statelor Americii de Sud și Meridionale, cu excepția câtorva, unde se vorbește limba portugheză. De asemenea, spaniola se mai vorbește în Filipine, în unele regiuni ale Africii de Nord și Vest, fiind totodată limba oficială în numeroase state din aceste zone. Spaniola este una din cele șase limbi de lucru ale Adunării Generale a ONU.

Limba spaniolă, limbă romanică occidentală, aparținând familiei de limbi indo-europene, este urmașa directă a latinei vorbite de populația celtiberă romanizată, influențată de limba germanică a vizigoților și de cea arabă. Limba modernă are la bază dialectul castilian. Vorbitorii de limbă spaniolă celebrează la 12 octombrie nu doar graiul lor latin, ci și spiritul care derivă din această limbă melodiosă, armonioasă.

Autor: Radio Românul

RADIO ROMANUL

Muzică, Știri, Informații, Concursuri
Radioul Românilor din Spania
www.radioromanul.es

interview

Realizat de Mircea G. Florescu

INTERVIU CU AVOCAT CRISTINA UZUNA, MADRID

Bună ziua și bine v-am găsit, doamna avocat Uzuna! În primul rând, vă mulțumesc pentru că ați acceptat invitația mea de a sta la taifas precum odinioară românii pe prisma casei când timpul curgea parcă altfel decât azi.

Bună ziua, eu vă mulțumesc pentru că mi-ați făcut această onoare. Apreciez răgazul, disponibilitatea și atenția pe care cu generozitate mi-o oferiți.

Permiteți-mi, vă rog, să începem cu o întrebare directă: cine sunteți, doamna avocat Uzuna și ce aspirații aveți?

Îmi place să cred că sunt un om bun cu imperfecțiunile sale care de peste 17 ani face parte din breasla avocaților: mai întâi, la București și apoi, aici la Madrid. Un om normal ca toți oamenii cu o viziune simplă asupra vieții: totul se reduce la ce este esențial, chiar dacă uneori se mai întâmplă să mă mai risipesc în activități superflue. Aspirații? Să fiu mai înțeleaptă, uneori.

Acum trăiți în Capitala Spaniei, ce înseamnă România pentru Dumneavoastră? Unde este acasă?

Cu toții avem o singură patrie, țara în care ne-am născut, în care am crescut, în care ne-am format. Acasă pentru mine este pe de o parte, la mama la Constanța, iar pe de altă parte, aici la Madrid unde locuiesc cu soțul meu.

Când gândul inimii vă duce la România ce vă place și ce vă dezamăgește?

Ce întrebare grea: ador natura României și mi se rupe sufletul când văd cât de puțin este ea prețuită... cum de multe ori este distrusă, iar oamenii asistă pasivi de cele mai multe ori la acest fenomen infracțional. Ca să nu spun cu câtă ușurință lasă gunoaiile în urma lor: fie că vorbim de munte, de podiș, de câmpie, de deltă sau de mare.

Știu că sunteți aromâncă, vă considerați diferită din acest punct de vedere?

Sunt româncă și aromâncă în același timp. Am văzut la bunicii, la părinții, la unchii și matusile mele că România era/este patria sufletului lor și o

slujeau cu un devotament și cu o loialitate incredibile. Cuvântul și exemplul lor au fost baza sentimentelor de educație, a patriotismului, precum și caracterului dobândit acasă.

De aceea, ați ales să fiți avocat?

Ca să fiu sinceră, trebuie să recunosc faptul că o mare influența a avut-o mama mea care a fost un excepțional magistrat de carieră al României. Am crescut în casă cu dreptul ca să spun așa. Însă, eu am optat pentru avocatură, deoarece am asimilat-o la acel moment cu libertatea. Avocatura este în sine o mare școală, mai ales în prima parte a vieții profesionale. Pe de o parte, cunoști oameni în situații dureros de complicate, care au nevoie de toată forța dreptului ca să iasă din impasul în care se află; pe de altă parte, înveți

să nu iei în nume personal ușile ce ți se trântesc în față cu cinism de către unii funcționari publici... știți foarte bine la ce mă refer: această antiteză între suferința umană și indiferența crasă te face să reevaluezi ce este cu adevărat important, ce merită timpul tău și, mai ales, că mai presus de toate rămâne omul cu nevoile sale. Cine știe, poate dacă aș fi rămas în țară, după vârsta de 45 ani, aș fi luat în considerare să fiu judecător.

Să înțeleg că de mică ați știut că veți fi avocat?

Da și nu. Un răspuns rabinic. Când eram mică, eram fascinată de tot ce

înseamnă stele pe cer și eram convinsă că voi fi cosmonaut. Pe la 14-16 ani, am știut că vreau să fac dreptul ca să fiu avocat. Începuseră să ruleze la tv filme americane cu personaje ce interpretau avocați care câștigau procese complicate și îmi plăceau mult de tot... cu ochii minții, mă vedeam și pe mine făcând asta. Se poate spune că aceste filme și seriale americane & europene m-au ajutat să identific primul meu obiectiv profesional.

Avocatul cui sunteți? Aveți un anumit tip de client pentru care câștigați dumneavoastră procese?

Nu m-am gândit niciodată că trebuie să aibă un anumit profil clientul meu. Având în vedere că sunt specializată în drept civil, drept comercial, dreptul familiei, drept internațional privat, am colaborat/

colaborez atât cu persoane fizice, cât și cu persoane juridice. Ce pot afirma este că nu preiau o cauză decât dacă după studiul aprofundat al documentelor supuse atenției mele, știu că am dovezi suficiente ca să obțin un rezultat pozitiv pentru clientul cabinetului. Pe scurt: nu preiau cazuri care în urma evaluării avocatului nu prezintă șanse de succes.

În afară de drept, ce altă pasiune aveți? Am văzut în biblioteca dumneavoastră foarte multe albume de artă.

Da, așa este. Arta ocupă un loc central în „dieta” sufletului meu: Brâncuși, Nicolae Grigorescu, Theodor Aman, Adrian Ghenie sau Velazquez, Goya, El Greco, Monet, Courbet, Braque, Fra Angelico, Leonardo da Vinci, Veronese, Tiziano, Caravaggio, Sofonisba Anguissola...ca să îi enumăr doar pe cei care îmi vin primii acum în minte, îmi sunt un real izvor de inspirație și de creativitate. De asemenea, arta niponă este specială pentru mine. De altfel, unul dintre visele mele este, ca la bătrânețe să am în curte o casă de ceai tradițional japoneză din lemn unde să contempul în liniște împreună cu soțul priveștiștea din fața ochilor, grădina îngrijită de noi ca un tablou natural viu.

Poetic, am spune, nu-i așa, doamna avocat? În încheiere, ce mesaj ați adresa românilor oriunde s-ar afla ei?

Da, poetic de sincer. Din inimă, le-aș aminti românilor că doar prin educație și solidaritate un popor are șansa unui viitor decent și demn. Să fim europeni și patrioți în același timp, pentru că aceste două concepte nu se exclud reciproc; dimpotrivă, se susțin unul pe celalalt cu puțină inteligență.

Distribuidor Oficial

DIGI

- ADRIA MINI MARKET - SANTA MARIA DEL AGUILA, Calle San Sebastian De Los Reyes, Nr. 50
- MY PHONE - ROQUETAS DE MAR, Plaza Doctor Marin, 11
- SIBIELUL - VICAR, Calle Luis Cermeida, 3
- DUNAREA MARIA - BERJA, Avenida Manuel Salmeron, 96
- ELIAS PHONE - EL EJIDO, Bulevar de El Ejido, 288
- LOCUTORIO ADLANET - ADRA, Calle Paseo Maritimo, 16
- LOCUTORIO CRIS - EL ALQUIAN, Carretera de Nijar, 48
- CARNICERIA UNIREA - CAMPOHERMOSO, Calle Algibe Sur, 7
- ALIMENTACION CARAIMAN - ALMERIA, Calle Rambia Belen, 6

LIRA TV

Televiziunea noastră

PRIMA TELEVIZIUNE PENTRU ROMANII DIN SPANIA

www.liratv.es

ANTREPENOR IN ROMÂNIA

„Puteau să-și vadă visele cu ochii în orice metropolă a lumii, sau poate în orașele lor natale. Dar au ales România. Aici sunt acum acasă. Au fost străini de aceste meleaguri, însă nu au fost și străini de dificultățile antreprenoriatului, pe care ca expați le-au resimțit poate și mai dur. Faceți cunoștință cu câțiva dintre cei care au avut viziunea și curajul să investească într-o țară străină. Ei sunt cei care au reușit să clădească branduri și au creat locuri de muncă pentru români și s-au îndrăgostit iremediabil de România. Astăzi ne-am propus să răspundem la întrebări precum ”Ce înseamnă să fii antreprenor în România?”, ”Ce oportunități sunt aici?”, precum și multe alte subiecte pe care le vom dezbate.”

În cadrul emisiunii Radical din Escu moderată de Andra Fornea invitat special a fost Hugo Pillegand un francez stabilit în România - co-founder AM. Specialty Coffee & Vine 21.

Ce te-a făcut să vii în România?

Am venit prima dată în România în 2017 pentru o vacanță de două săptămâni cu niște prieteni și am petrecut o săptămână în total în București.

Am simțit rapid o legătură reală cu orașul și cu atmosfera sa specială. Am fost uimit de arhitectura, haosul și energia organizate, precum și de grădina ascunsă a berii și centrele locale.

Am decis să mă întorc la începutul anului 2018 pentru a locui în oraș câteva luni ca independent. Și nu am mai plecat niciodată ...

Cum te-ai hotărât să îți deschizi aici o afacere?

Am venit în România cu ideea de a începe un proiect de unul singur, în sectorul Horeca. Dar după 3 luni am avut ocazia să preiau contractul de închiriere a unei locuințe studentești, care ulterior a devenit Vine 21 Co-Living & Co-working și AM.Specialty Coffee.

Ce oportunități oferă România tinerilor antreprenori?

În primul rând, țara se află sub multiple schimbări, cu apariția constantă a noilor nevoi, tendințe și obiceiuri.

De asemenea, ecosistemul Start-up este încă mic comparativ cu capitalele Europei de Vest, există spațiu pentru noi proiecte și idei. În opinia mea, este mai ușor să vă conectați și să vă

identificați, deoarece nu există încă un ecosistem cu adevărat structurat.

Investițiile necesare pentru a începe o afacere sunt de asemenea mult mai mici decât în vestul Europei.

Țara este plină de resurse și devine din ce în ce mai atractivă pentru străini.

Care sunt problemele cu care se confruntă astăzi antreprenorii?

În primul rând, așa spune că riscul și incertitudinea au fost întotdeauna o barieră psihologică de trecut pentru a deveni antreprenor. Nu știți ce vă aduce ziua de mâine și trebuie să aveți o personalitate care să vă permită să faceți față.

De asemenea, trebuie să acceptați ca ești pe cont propriu, nu primești foarte mult ajutor din partea statului și administrației române.

Am norocul să conduc afacerea împreună cu un prieten din copilărie, Arthur Bergeret și să mă sfătuiesc în vremurile grele cu el.

Știu că afacerea ta este inovatoare mai ales după perioada de pandemie. Povestește-ne despre ce este vorba?

Ne-am început afacerea odată cu deschiderea în octombrie 2018 a Vine 21 Co-Living. În această casă mare situată între parcul Carol și Casa Poporului, găzduim o comunitate de 15 persoane, locale și străini: freelanceri, antreprenori, nomazi digitali, expați, călători ...

Conceptul nostru, unic în România, oferă oaspeților noștri o experiență all inclusive: o cameră privată și accesul la spații comune spațioase și confortabile (living, bucătărie, sufragerie, băi, terasă). Dar, de asemenea, un acces 24/7 la un spațiu de coworking, o

factură all inclusive și accesul la o comunitate de oameni cu aceeași idee. Avem un model lunar de ședere, iar majoritatea oaspeților noștri stau între 1 și 6 luni.

Știu că folosești produse locale care sunt foarte bune și foarte competitive și pe piață internațională?

Sub același acoperiș, am deschis și recent AM. Specialty Coffee, o cafenea cu produse locale și meșteșugărești. Într-adevăr, fiind în România ne bucură să servim beri, vinuri și băuturi locale bune. Scena meșteșugărească românească (artizanală) devine din ce în ce mai mare și atractivă, cu o mulțime de afaceri locale în plină dezvoltare.

Ar ajuta o viză de nomad turismul din România?

Este într-adevăr o mare întrebare și nu numai pentru România. Nomada digitală fenomenală se întâmplă peste tot și devine și mai mare în aceste vremuri de pandemie, în care tot mai mulți oameni încep să lucreze de la distanță. Pentru România oferirea unei vize de nomadă digitală ar fi mai întâi o declarație simbolică, afirmând public strategia să de a atrage mai mulți străini în țară.

Dar ar permite, de asemenea, nomazilor digitali să vină și să rămână mai ușor în țară și, în cele din urmă, să creeze noi oportunități economice în țară.

Ați creat un spațiu pentru antreprenori, studenți, turiști, artiști și au adus astfel spiritul unei comunități multiculturale. Ce înseamnă această comunitate din punct de vedere cultural?

A avea o comunitate mixtă de

localnici și străini permite tuturor să învețe de la ceilalți și să facă schimb de cunoștințe. Oferă românilor o perspectivă internațională asupra țării lor și le permite străinilor să obțină sfaturi locale și să înțeleagă mai bine cultura și obiceiurile țării. Cred că, în calitate de călători, experiența este întotdeauna mai bună atunci când poți avea interacțiune cu localnicii.

Centro Cultural La Tierra Tracia - „Noche Temática Intercultural” Calle Geranio/28, El Ejido, Almería „Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește”, un proiect inițiat de Asociación Socio-Cultural Romanati

Duminică 19 septembrie 2021 invitat special în cadrul emisiunii Radical din Escu moderată de Andra Fornea a fost Hugo Pillegand un francez stabilit în România - co-founder AM. Specialty Coffee & Vine 21.

ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI
UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA

traditioltene.ro

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

Duminică, 19 Septembrie 2021, 19.00 Spania, 20.00 România
Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

Ediție Specială cu : **Andra Fornea**

Hugo Pillegand

RADICAL DIN ESCU cu Andra Fornea

https://www.facebook.com/radicaldinescu/

SICA BARBU – vocea care încântă suflete

Sica Barbu s-a născut la 18 octombrie 1971, în localitatea Alexandria (jud. Teleorman). Provine dintr-o familie de muziceni, deci talentul este înăscut.

Este stabilită la Madrid încă din anul 2002, și profesează de 15 ani ca asistent medical (auxiliar de enfermería). „Sunt 100% devotată suferințelor umane”, îmi spunea Sica, vorbindu-mi despre profesia ei. În paralel, cântecul popular îi este foarte îndrăgit încât îl duce mai departe, cântând.

Duminică, 19 septembrie 2019, am filmat la

Madrid 2 videoclipuri, „Rată, rată și iar rată”, precum și „Fir-ar ea de băutură”, cu participarea dansatorilor care fac parte din Asociația „ETERNA DACIA” de ARTIȘTI din MADRID, președinte DANIEL CHIRCUȘ, dansator și coregraf; vicepreședinte, artista Maria Vlad, iar trezorier și coordonatoare pe plan internațional fiind Sica Barbu. Filmările au avut loc în Parcul Europa, din Torrejon de Ardoz (Madrid), cu permisiunea primăriei, într-un cadru natural de excepție.

Daniel Chircuș, președintele asociației este impresionat la superlativ de valoarea artistei: „Sica este o persoană luptătoare, puternică. Deși a trecut prin foarte multe încercări în viață, a reușit să își continue drumul spre a-și realiza visul. Este una din persoanele care dau lumină activităților artistice la asociația noastră „ETERNA DACIA” - o asociație de artiști amatori și semi-profesioniști. Ca toți ceilalți colegi de la asociație, Sica își aduce aportul în toate activitățile, pentru a bucura și încânta sufletele tuturor românilor care sunt departe de casă.”

Sica Barbu își iubește originile, tradiția și limba. **„Chiar dacă ești într-o țară străină, rădăcinile niciodată nu se pierd, iar cântecul românesc ne aduce România mai aproape.”**

Costinel Lungu
Herencia, octombrie 2021

Revista „passion4life”

Fondată la Madrid, în anul 2020 de:
Costinel Lungu – director, traducător, tehnoredactor
Marilena Trifan – redactor rubrica Artă, spirit și creație

Revista „passion4life” este un proiect socio-cultural, care a apărut din dorința de a promova ceea ce omul creează din pasiune, fie el un artist, scriitor, medic, psiholog, om al artei, instructor de sport, bucătar ori un avocat care și-a asumat responsabilitatea de a apăra interesele semenilor săi.

Într-o seară, stând de vorbă la telefon cu artista Marilena Trifan, colega mea de la Uniunea „Lucian Blaga” a Scriitorilor și Artiștilor Români din Spania, am convenit să punem bazele acestui minunat și constructiv proiect, oarecum special, deoarece revista apare în momente destul de dificile pentru omenire. Dar entuziasmul și credința noastră au demonstrat că momentul potrivit este doar atunci când pleci la drum cu ideile clare.

Fiind rezidenți în Spania, ca o mulțumire adusă comunității spaniole pentru ospitalitate și complicitate la tot ceea ce este frumos (cultură), „passion4life” și-a însușit statutul de revistă socio-culturală, bilingvă, format 2in1, semestrială, în care se vor putea citi articole scrise atât de colaboratori români din Spania, România și Republica Moldova, cât și de românii și spaniolii din Peninsula Iberică. (Există posibilitatea de a se reorganiza statutul revistei, astfel încât începând cu nr. 3 (ianuarie 2022) să apară doar în limba română.

Suntem foarte mulțumiți de colaboratorii revistei, care au răspuns afirmativ la solicitările noastre, iar o parte din merit, pentru existența acestei creații, le aparține.

Această revistă am structurat-o în următoarele rubrici:

- Artiști, spirit și creație;
- Artă;
- Sănătate și sport;
- Poezie;
- Credința din noi;
- Mass media;
- Activități culturale;
- Avocatul – un prieten al societății;
- Travel;
- O poveste... două;
- Bucătăria, gust și percepție;
- ArtChiținău.

Primul număr al revistei „passion4life” a apărut în luna septembrie 2019 (creată pe perioada pandemiei), fiind responsabil de structurarea, traducerea și tehnoredactarea acesteia, dându-i un aspect viu, modern, interactiv. Ca rezultat al eforturilor noastre, revista a cunoscut tiparul abia în luna decembrie 2019, deoarece în concepția mea se dorea ceva unic, fără a face rabat de la calitate, din toate punctele de vedere.

Lansarea oficială a revistei a avut loc în 12 decembrie 2019, la CASINO DE AGUILAS, Salón de los Espejos (Murcia), în cadrul evenimentului intercultural „Rumanía y su cultura”, organizat de AOCIACIÓN ASTEMUR (președinte Luminița Pigui) și GESTIONA CULTURA, Murcia). Moderatorul seriei culturale a fost Luminița Pigui, care a recitat poezii ale poetului Nichita Stănescu, iar partea artistică a fost asigurată de artista de folclor autentic ardelenesc, Marilena Trifan (cofondatoarea revistei).

Revista își continuă traiectoria, navigând între două culturi, cu numărul al doilea, apărut în luna iulie 2021 în format online, bilingv, cu un aspect îmbunătățit și bineînțeles, conținând articole atent selecționate, promovând arta, cultura, tradiția etc. În ceea ce privește tipărirea suntem în căutarea de soluții, deoarece perioada postpandemică a determinat firmele să rămână reticente în momentul solicitărilor de colaborare, sponsorizare sau publicitate.

Toate articolele din nr. 2 sunt deosebite, valoroase, însă am fost profund impresionat de prestațiile unui tânăr artist, care are un traiect bine creionat spre a deveni geniu,

Manuel Nicolás Mărgineanu, un elev de numai 14 ani, care a început studiul pianului foarte devreme, la vârsta de 8 ani, la Conservatorul Profesional de Muzică „Amaniel”, din Madrid, sub atenta îndrumare a profesorilor Alfonso Maribona, Gerardo López Laguna și José María Duque, iar în prezent studiază la Școala Musical Arts Madrid, dir. Luis Clemente, cu profesorii Leonel Morales Alonso și Leo de María.

D-na Marcela Gazdacu, mama tânărului pianist ni s-a confesat, în interviu pentru reportaj:

“Când i-am luat primul pian de jucărie, (de fapt de jucărie o fost cel mic, pe care l-a avut la vârsta de patru ani, apoi i-am cumpărat o orgă semiprofesională care a costat în jur de 300 de €), profesorul de muzică ne-o sfătuit să scriem cu o cariocă notele muzicale pe tastatură, și să punem scoci, pentru a nu se șterge. În momentul în care soțul o lipit scociul, o atins două taste, una cu cealaltă, iar Manuel când s-o pus din nou la pian, o zis: „Mami, tati mi-o stricat pianul! Notele nu mai sună bine; se amestecă no-

tele...”, de fapt, scociul era lipit pe două note. Copilul și-a dat seama imediat că i-a făcut ceva la pian. Și cu pianul mic, atunci când mergeam în magazinul de jucării, el căuta instrumente muzicale și se ducea direct la pian, pentru că știa unde este; se așeza pe scaun și se apuca să cânte, imitând muzica ce se auzea în magazin; căuta notele ca să le pună pe pian, și fără să studieze muzică. Deci, el făcea lucrul ăsta după ureche, căutând notele pe pian.”

Începând cu anul 2017 Manuel cunoaște a activitate intensă, participând la numeroase concursuri de talente, obținând premii binemeritate, ca rezultat al muncii și devotamentului pentru pian. A fost finalistul emisiunii-concurs „Little Big Soul” difuzat de TELECINCO, Spania, în anul 2017. A obținut numeroase premii la concursuri naționale și internaționale.

Cu siguranță, în momentul în care citim acest articole, Manuel deja a câștigat alt premiu. Noi, passion4life îi dorim, micului geniu, sănătate și succese depline în cariera artistică!

Revista „passion4life” are un demers lent. Suntem încă la stadiul de organizare. Mulțumirile noastre aduse scriitoarei Tudorița Dănilă Ardag, pentru colaborare, traducând în lb. Spaniolă o parte din texte; mulțumirile noastre de asemenea d-nei Maria Liciu, care a avut amabilitatea de a traduce o mare parte din texte. Lucrul cel mai dificil nu este creația în sine, ci dorința de a putea crea. Viața este pasiune, iar creația, proiecția divină a valorilor interioare ale sufletului. Mulțumim pentru sprijinul pe care îl acordați revistei noastre, prin publicarea acestui articol în paginile tânărului ziar Români în Andalucia, cu această ocazie urându-i viață lungă și succese depline!

Cu recunoștință,
 Costinel Lungu

români în Spania

interviu

Agustin Montero, „Românul din la Mancha”

Agustin Montero este originar din localitatea Abengibre, județul Albacete, regiunea Castilla la Mancha. Satul său natal este foarte mic, neavând mai mult de 800 de oameni. „Un loc liniștit, cu oameni, harnici, primitivi și tradiționali” ne zice Agustin. „Am plecat din Abengibre la vârsta de 14 ani cu părinții mei și ne-am stabilit la Barcelona. Acolo unde m-am născut oamenii lucrau pământul și în acelevremuri aveau animale acasă, porci, iepuri, găini; un stil de viață asemănător cu viața de la țară din România. Din satul meu aproape toată lumea a emigrat în alte zone ale Spaniei și în alte țări străine, fapt care mă face să mă gândesc la oamenii care au plecat din România și trăiesc în diaspora. Cred că așa a rânduit bunul Dumnezeu să mă nasc într-o zonă de oameni emigranți și cum nimic nu este întâmplător în viața aceasta, am cunoscut România, printr-o astfel de conjunctură!”.

Agustin ne spune că a avut o copilărie fericită și s-a bucurat de acel stil de viață simplu pe care i l-a oferit Dumnezeu: „Îmi

am simțit cât am stat acolo.” După această primă călătorie a ajuns din nou în Barcelona, dar cu o mentalitate schimbată. Și-a dat seama că nu prea știa multe despre România. Singurele sale cunoștințe despre țara noastră se legau de Dracula, Nadia Comăneci și un pic despre Ceaușescu. „Am ajuns cu o părere foarte pozitivă despre România și practic nu cunoșteam mai nimic despre această țară, doar ca un simplu turist care a fost în vacanță. Dar ceva a rămas în mine, pentru că am vizitat multe alte țări și nu am avut acest sentiment minunat.”

Din 2004 și până în 2012, Agustin Montero a continuat să meargă în vacanțele sale prin România. De multe ori, a mers singur, dar nu a găsit în acest lucru nici un impediment, deoarece oamenii l-au primit mereu cu ospitalitate și cu brațele deschise. Când rămânea pe drumuri, oamenii îl invitau să rămână la ei peste noapte, acest lucru impresionându-l și mai mult. „Eu cred că acest lucru nu îl mai găsim atât de ușor în ziua de azi, nicăieri în lumea

amintesc cu nostalgie de vremurile în care am stat la țară, în satul meu natal.” În satul său

natal, asemeni românilor, se creșteau găini, iepuri, porci, se tăiau înainte de Crăciun și se adunau vecinii pentru a aju-

ta. Părinții mergeau la muncă, iar copiii se jucau pe stradă. Își amintește și de faptul că în sat era o șezătoare în care se adunau femeii și croșetau haine pentru copii, soți, frați și povesteau: „Oamenii erau mai simpli, mai uniți, aveau timp să își viziteze prietenii, familia și se ajutau între ei.”

Cum ai ajuns în România și ce te-a îndemnat să rămâi pe plaiurile românești, Agustin?

„În data 19 iulie 2004 am vizitat prima dată România. Am venit cu mașina și am intrat prin vama Nădlac, iar de acolo am mers către Cluj, Sighișoara, Brașov. Când am ajuns în Bran și am văzut peisajele de acolo, am crezut că mă aflu în mijlocul unei povești, că nu se putea să fie real. Nu îmi venea să cred ceea ce văd! Am rămas impresionat de frumusețea peisajelor, de atmosfera din acea zonă și de atunci, am știut că România va deveni țara mea de suflet.”

Ce înseamnă Maramureșul și Bistrița pentru tine? Dar tradițiile românești?

„Pe perioada a 3 săptămâni am vizitat anumite zone ale României cum ar fi: Cluj, Sighișoara, Brașov, Sinaia, Tulcea, Constanța, iar de acolo am mers către Bucovina. Nu știam absolut nimic de mănăstirile ortodoxe din Bucovina și am vizitat Voroneț, Hu-

mor, Putna, Arbore, Sucevița, Moldovița, etc. Când am intrat și am văzut cu ochii mei mănăstirile, am rămas plăcut impresionat, iar faptul acesta a provocat în mine curiozitatea și dorința de a merge la biserica ortodoxă, la întoarcerea mea în Barcelona, unde locuiesc actualmente. Din Bucovina am ajuns în paradisul din Maramureș. Am vizitat bisericele de lemn și obiectivele turistice, Mănăstirea Bârsana, Cimitirul Vesel din Săpânța sau Valea Izei. Pentru mine Maramureș este o zonă diferită, acolo oamenii parcă trăiesc cumva în trecut, căutând un echilibru cu vremurile actuale. Acolo se simte că oamenii au o conexiune specială cu natura, tradiția, cu Dumnezeu și este un sentiment atât de frumos încât nu aș putea să vă povestesc în cuvinte ce

asta. Oameni atât de primitivi și cu bun simț ca românii, nu am mai întâlnit până atunci. Am învățat limba română vorbind cu oamenii de acolo, în România. Mi-a fost foarte ușor, deoarece îmi este o limbă dragă, pe care, uneori, o găsesc chiar mai frumoasă decât limba mea maternă. Eu consider că noi oamenii nu trebuie să vorbim aceeași limbă ca să ne înțelegem, ci trebuie să fim oameni, iar Dumnezeu va face totul pentru a fi bine.”

Soția ta este româncă? Unde v-ați căsătorit?

„În anul 2013, din cauza unor probleme de sănătate, nu am putut merge în concediu în România, deși aveam bilet cumpărat între 5-26 august. Astfel că am decis să rămân acasă, la țară, în Spania. Pe data de 15 august am fost la biserica ortodoxă din localitatea Villarrobledo din județul meu natal, iar acolo mi s-a întâmplat minunea vieții mele. Am cunoscut-o pe soția mea Mariana, originară din Prundu Bărgăului, Bistrița-Năsăud, o persoană deosebită, o persoană care reprezintă ceea ce consider eu că este poporul român în toată profunzimea și frumusețea sa. O persoană credincioasă, sufletistă, umană, harnică, cinstită și luptătoare, iar pentru acest lucru, trebuie să îi mulțumesc mereu bunului Dumnezeu. Mi-a dăruit o persoană atât, atât de specială! Pe data 19 iulie 2015, exact când s-au împlinit 11 ani de când am călcat pământul românesc, am făcut nunta în stil tradițional la Prundu Bărgăului. Am considerat că este un lucru foarte frumos să facem o nuntă în stil tradițional, în satul natal al soției mele, ca un semn de respect pentru tot poporul român și pentru socrii mei, oameni minunați, care ne-au organizat toată nunta cu mult drag și iubire. Am descoperit cu acest prilej că și Bistrița-Năsăud are o frumusețe aparte și că și acolo trăiesc oameni harnici, credincioși, oameni mândri de originea lor.”

De ce te îmbraci mereu în straie populare românești?

„Aici la Barcelona ne-am dorit să avem micul nostru colț românesc și ne-am aranjat o cameră tradițională cu foarte multe lucruri și haine tradiționale foarte vechi. Eu obișnuiesc să îmbrac straie populare când merg la biserică, deoarece pentru mine este o mândrie să îmbrac portul tradițional românesc și pentru că este un semn de respect pentru poporul român. Totodată, pe vremuri, oamenii îmbrăcau straie populare la cele mai importante sărbători religioase, iar eu vreau să duc mai departe acest obicei. Aici, dar nu doar

aici, mulți români se feresc să îmbrace straiele populare, dar eu nu îi judec. Poate nu toată lumea are straie populare. Totuși, cine ar simți cu adevărat și ar avea dorință, ar găsi o cămeșă sau un costum tradițional. Nu este așa de greu și este o bogăție culturală pe care o putem arăta străinilor, îmbrăcând aceste frumoase haine tradiționale.”

Cum de ai trecut la Ortodoxism și iubești Biserica din România?

„În anul 2014, după mulți ani de mers la biserica ortodoxă română în diferite zone ale Spaniei, am simțit că trebuia să fac un alt pas important și am trecut la religia ortodoxă, pe care o simt ca fiind religia mea și Raiul creștinesc unde mi-am găsit liniștea și pacea sufletească. A fost un sentiment foarte special pentru mine și am fost conștient tot timpul că am făcut acest pas pentru a urma credința cea dreaptă. Țin să menționez importanța pe care o au preoții în diaspora ca pastori și ca lanț de comunicare între românii aflați în alte țări. Misiunea preoților din diaspora nu este ușoară pentru că ei se luptă pentru a uni comunitățile românești din diaspora. Este un lucru constatat că acolo unde credința este mai puternică, oamenii merg mai mult la biserică, iar comunitatea este mult mai unită. De aia zic că datorită vouă, românilor, mulți străini am găsit drumul nostru spiritual și am trecut la religia Ortodoxă. De aia, eu gândesc că Dumnezeu a coborât de multe ori pe pământul românesc și a rânduit să vă trimită pe voi, ca să ne arătați drumul cel drept.”

Ce iubești tu cel mai mult la aceste meleaguri românești? Dar la oamenii de aici? Au satele românești o poveste aparte pentru tine?

„Consider că România este un adevărat colț de Rai. Eu recomand străinilor să aibă toată încrederea și să meargă în România fără nimic planificat. Totodată, le spun să vorbească cu oamenii – nu contează dacă știu româna sau nu, deoarece oamenii se înțeleg dincolo de orice limbă dacă își doresc cu adevărat, iar românii cu siguranță îi vor înțelege! Le mai spun să umble pe toate coclaurile, să se bucure de liniște, de frumusețea și de magia României, iar când se întorc acasă să se gândească foarte profund dacă ceea ce au văzut este imaginea pe care o aveau despre România și să încerce să o dea mai departe și altor oameni. Pasiunea mea a devenit viața de la țară și lumea bătrânilor, o lume atât de frumoasă și uneori neprețuită, încât ar fi păcat să uităm de ea, deoarece este pe cale de

dispariție, din păcate. Pentru mine, bătrânii înseamnă totul! De la ei am învățat tot ce știu despre România, despre istoria, cultura și tradiția acestui neam. De câte ori merg în România, îmi petrec foarte mult timp printre ei. Este o bucurie care nu se poate povesti, atunci când te duci pe la ei și te primesc de parcă ai fi fiul lor. Deși ești un străin, ei nu fac diferență și îți oferă tot ce au mai bun. Mereu îi întreb despre viața lor, cum văd ei vremurile în care trăim și mereu găsesc același răspunsuri – sunt oameni simpli, care trăiesc în conexiune cu pământul, animalele, vecinii și care se mulțumesc cu tot ce le-a oferit bunul Dumnezeu. Vorbesc cu ei la telefon tot timpul și mă interesez de ei, dar cel mai mult, mă uimește și mă bucură nespun, când mă sună ei și se interesează de mine. Plâng de bucurie, de emoție și de dor! Mă întreb de multe ori dacă noi am face lucru ăsta, să sunăm în străinătate pe cineva care nu face parte din familia noastră, fără să ne gândim cât ne-ar costa să sunăm și vedeți, acești bătrâni ne oferă altă lecție de viață: nu este mai important banul decât omul. De aia, nu am cuvinte să vă povestesc ceea ce simt pentru acești oameni frumoși.”

Ce gânduri sau sfaturi ai avea să le transmiți celor care ne citesc acum? Poate din lecțiile învățate pe parcursul timpului?

„Mă simt identificat cu poporul roman mai mult decât cu poporul spaniol. Când mă întorc în Spania, mă simt străin în țara mea. Pentru mine, a avea o viață mai bună nu înseamnă o mașină mai puternică, o casă mai mare sau haine de marcă. Sunt lucruri superficiale pentru care trebuie să plătim un preț exagerat de mare, trăind într-o societate de stres, în care nu avem timp să ne odihnim deoarece trebuie să mergem la lucru și nu avem timp de nimic. Nu avem timp să mergem la sfânta biserică, nu avem timp să ne vizităm familia, prietenii, nu avem timp de noi înșine, pur și simplu uităm să trăim, în căutarea unei stări materiale mai bune. Cu tot respectul meu, pentru mine asta nu înseamnă o viață mai bună. Uneori am întâlnit români care denigrează România și acest lucru m-a durut și m-a afectat foarte mult. Eu consider că nu există pădure fără uscături și că peste tot în lume sunt lucruri mai bune și mai rele, dar asta nu trebuie să ne facă să uităm rădăcinile, strămoșii, oamenii care s-au sacrificat pentru noi, părinții și cei care ne-au educat. Cum bine zice vorba aia, un popor care nu își cunoaște trecutul va fi un popor fără vii-

tor, iar părinții și țara nu se vorbesc de rău! Românii aflați în diaspora sunt cei mai buni ambadori pe care îi are România, iar ei ar trebui să știe acest lucru și să se folosească cât mai bine de asta! Ei sunt cei care pot oferi o imagine pozitivă despre țara România și pot ajuta străinii să își dorească să cunoască mai bine România și poporul român! Vă sfătuiesc să fiți mândri de ceea ce sunteți, să nu vă fie nicio-dată rușine de originea voastră și eu în numele meu personal vă mulțumesc din suflet tuturor și fiecăruia în parte, deoarece datorită vouă, am ajuns pe meleaguri românești, într-o țară deosebită, în care eu mă simt acasă! Este o bucurie când observ că din ce în ce mai mulți străini ajung în România, că unii se stabilesc acolo, iar alții, după ce o vizitează se întorc din nou și din nou. Eu consider, că încetul cu încetul, datorită vouă, românii din diaspora, dar nu numai, România este cunoscută tot mai mult, iar poporul român este respectat așa cum ar fi meritat el din totdeauna!”

Un ultim cuvânt de încheiere?

„Cu mult drag și respect vă salut pe voi pe toți și vă doresc multă sănătate și fericire oriunde vă aflați.”

PIERDEREA IDENTITĂȚII CULTURALE, ÎNTRE MIT ȘI REALITATE

Încercând să găsesc o cale pentru a răspunde la întrebarea din titlu, am apelat la câțiva oameni cunoscuți mie și care provin nu numai din medii sociale diferite, ci au și pregătiri diferite, grade diferite de educație și cultură. Mi s-a părut a fi o bună modalitate de a afla cât de ușor sau cât de greu se integrează oamenii în comunități care le sunt străine, cât de mult îi ajută cultura lor proprie în raport cu culturile și educațiile cu care vin în contact. Astfel, am aflat de la doi oameni speciali, soț și soție, care au părăsit România în primăvara anului 1990, imediat după căderea comunismului, că pentru acela care pleacă într-o țară străină este o ruptură formidabilă și că trebuie să fii deosebit de puternic pentru a renunța la tradițiile și obiceiurile cu care trăiești până la plecare. Cei doi au făcut diverse activități, dar pentru că veneau dintr-un mediu cultural, până la urmă și-au găsit calea și fac ce știau cel mai bine: act cultural. Ei au înființat pentru românii din Bruxelles „Casa de

din Italia (la Aviano sau Pordenone). Cu toții trudesco din greu, dar încercă, atât cât pot, să își păstreze identitatea culturală. Ei spun că acest lucru este cu atât mai greu, cu cât comunitatea de români este mai mică, pentru că în primul rând imposibilitatea folosirii limbii materne este cea care te rupe de sentimentul că ești român.

De la unul dintre interlocutori¹, un român care locuise și muncise prin Olanda, prin Franța și în cele din urmă la Londra, am obținut următoarea mărturisire:

„În primul rând am observat că nevoia de apartenență a oamenilor la grupuri sociale este un instinct primordial. Probabil că a ajutat la lupta de supraviețuire și s-a întipărit genetic. Afilierea la anume grupuri sociale (pe baze etnice sau de profesie, ca să dau doar două

exemple) nu numai că îți conferă o anumită siguranță (reală sau aparentă), dar și definește o identitate atât de necesară și căutată de individ.

Sunt încă surprins de cât de mult se caută și se promovează reciproc cei care provin din aceeași patrie mamă, după ce emigrează. Și asta se aplică nu numai celor cu dificultăți mai mari de integrare (chinezii din Anglia, a căror engleză nu e prea bună în prima generație), dar și pentru persoanele educate, europene: am mulți prieteni francezi sau spanioli, care și-au construit un mic cerc de prieteni de aceeași cetățenie și nivel de educație.

Am descris, iată, un fenomen. Acum, cum se aplica asta la nivel inter-grup, e un pic mai complicat. În primul rând, oameni din grupuri diferite se apropie dacă există suprapunere între cele două grupuri, ori la nivel cultural, ori profesional. Am dat de un grup de prieteni care erau în mare parte doctori din țări latine, Spania, Italia sau Portugalia. Asta îi apropie pe ei, se promovau atât personal, cât și profesional și prin faptul că limbile vorbite erau similare, iar culturile mediteraneene ajută foarte mult (chiar și mâncarea, și orele de cină erau similare).

Deci apropierea se face printr-un punct comun (hobby, profesie etc). În general, dacă observi oameni mai puțin educați, sentimentul

e că religia joacă un rol mai important în viața lor și că într-adevăr are caracter de apropiere pentru cei care provin totuși din culturi diferite. De exemplu, Islamul ca religie și faptul că limba vorbită este de multe ori (dar nu totdeauna) o variantă de arabică, este adesea un punct comun. În Londra, unde viața profesională joacă un rol important, profesia este un alt punct de apropiere. De exemplu, cei din finanțe/bănci au grupurile lor, se ajută. Rețeaua personală de prieteni cu profesii similare este prima la care apelezi când îți cauți un job nou și, la rândul tău, ești apelat des pentru a ajuta.

În ceea ce privește separarea și îndepărtarea, cred că e vorba de norme incompatibile de moralitate, în general. Exemplele sunt mult mai vaste. Religii diferite pot duce la conflicte serioase între cetățenii aceleiași țări (Egipt, Indonezia sunt exemple tipice). Cam toate conflictele actuale de pe glob au la bază niște grupuri relativ similare care au avut păreri extrem de diferite despre un subiect anumit, de la împărțirea unei zone geografice (vezi Israel - Palestina), până la interpretarea diferită a unor canoane religioase (musulmanii

shia și cei sunny).”

Într-o seară de aprilie a anului 2016, am fost invitat într-o emisiune a unui studio de radio independent, online, din orașul Corabia. Povestea acestui post este una interesantă și emoționantă și de aceea îmi permit a o include în această lucrare, laolaltă cu „câștigul” realizat de mine în acea seară care s-a întins mult în noapte.

Pe scurt, Silviu Gabriel Mihalcea, din Izbiceni, omul care administra postul de radio și realiza împreună cu un prieten și cu invitați (mai mult sau mai puțin importanți) două emisiuni live pe săptămână, a fost dat afară din sediul din care emitea, din motive politice. A rămas în felul acesta, și fără aparatura necesară continuării activității, și fără postul de radio. Începuse să îi placă ceea ce făcea, iar oamenii cu care stabilise legături în lumea întregă și care participau în direct sau prin intermediul platformei Facebook la emisiuni, auzind ce s-a întâmplat, au făcut o chetă și i-au trimis lui Mihalcea banii necesari pentru a-și achiziționa altă aparatură și a-și înființa un alt post de radio. A urmat o scurtă perioadă de căutare

Cultură Belgo-Română”, unde românii (și nu numai) vin să simtă românește, să socializeze și să își păstreze identitatea culturală prin acțiuni specifice. Mai mult de atât, Primăria din Bruxelles, înțelegând importanța efortului celor doi (lângă care în timp s-au strâns mulți alții), le subvenționează parțial activitatea.

Am stat de vorbă cu români care muncesc și locuiesc în Paris, Londra, Bruxelles, Nuremberg, Praga, El Ejido, Sevilla... Am întâlnit români chiar în localități mai mici

¹Dr. Gabriel Grigorescu, doctor în fizică și în științe economice, este un român plecat în urmă cu peste douăzeci și unu de ani din țară. A studiat și lucrat în Olanda și Franța. Domiciliul actual este în Londra.

pag. 15

a unui sediu, s-a instalat, dar, din aceleași motive (politice), a fost din nou izgonit. A ajuns astfel să emită din bucătăria apartamentului în care fiul său locuia cu chirie, numai și numai pentru a nu tăia puntea de legătură cu cei care avuseseră încredere în el și nevoie de emisiunile sale. Cunoscând povestea și ce făcuseră oamenii din diaspora, plecați de mulți sau foarte mulți ani din țară și cu care crease legături sentimentale, am acceptat invitația lui și am propus ca temă „pierderea identității”. Am avut bucuria să constat că oamenii cu care am vorbit în pace de mulți ani și în viața, nu s-au rupt de țară, de tradiții, de obiceiuri, ci numai le simt lipsa. Uneori, dureros. Cineva mărturisea că a simțit emisiunea ca pe o horă a unirii, a prieteniei pentru românii împrăștiați prin lumea întreagă.

Elena Iuliana H. (muncește și locuiește în Spania): „Suntem plecați din țară din varii motive. Atunci când crezi în ceva, când îți iubești țara cu adevărat, nu cred că îți pierzi identitatea, chiar dacă uneori viața e mult mai dură decât te așteptai. Te bucuri de orice lucru care îți aduce aminte de țară, de locurile dragi. Nu, eu nu mă tem că îmi voi pierde identitatea, depinde de fiecare dintre noi cum știm să gestionăm situația. Cu dorul de tot ceea ce am lăsat în urmă (casă, locuri și oameni dragi), bântuim pe pământuri străine, ne facem treaba cu responsabilitate, pentru a arăta că suntem oameni de calitate, dar sufletul nostru plânge după tot ce am lăsat în urmă. Admir și apreciez locurile pe unde merg, dar locurile cele mai frumoase sunt cele de acasă, e țărișoara noastră minunată, atât de chinuită. Sufletul îmi plânge, dar fapul că pot fi în aceste seri magice de joi alături de oameni minunați, îmi alină un pic sufletul de dor.”

Adi A. (muncește și locuiește în Paris, Franța): „Cred că a-ți pierde identitatea nu înseamnă neapărat să uiți de locurile unde ai crescut. Ține de tine, de comportamentul și de atitudinea pe care o ai față de foștii prieteni și cunoscuți din acele locuri. Pentru că dacă nu te identificezi cu locul unde trăiești, chiar dacă e departe de casă, nu poți să te integrezi acolo.”

Georgiana G. (muncește și locuiește în Italia): „Dacă ai fost udat cu adevăratele valori românești, nu îți poți pierde identitatea. Ea face parte din tine și, oriunde ai fi în lume, nu o poți ascunde. Te adaptezi unui alt loc, unde trăiești, dar nu poți ieși din parametrii tăi... Eu mă laud cu tradițiile și obiceiurile noastre și vorbesc românește ori de câte ori am ocazia.”

Nuți B. (muncește și lucrează în Germania): „Parafrazând pe marele Creangă: <<nu știu alții cum sunt>>..., eu sunt româncă în

¹ Este vorba despre slătineanul George Smarandache, autorul mai multor piese de teatru dintre care una, „Măgura”, a fost montată și jucată și acolo, în Noua Zeelandă, cu actori amatori din comunitatea românească.

suflet și simțiri. Nu am cum să-mi pierd identitatea, sunt <<croită>> să aparțin pământului, aerului și cerului unde am fost născută! Păstrez toate acestea în suflet cu sfințenie, mă întorc la origine ori de câte ori e posibil! Vorbesc, gândesc, simt, trăiesc românește și aici, unde sunt de mulți ani!”

Mihai G. (muncește și locuiește în Spania): „Identitatea ține de tradiție și de valorile culturale, dar... Mă întreb și vă întreb în același timp: tradiția a început să se piardă încetul cu încetul în timp. Înseamnă oare că ne pierdem identitatea? Nu vreau și nu pot să cred, dar începe să-mi fie teamă...”

Alin F. (muncește și trăiește în Franța): „Trebuie să simți rădăcinile ca să poți duce mai departe tradițiile. Nu se poate face forțat. Trebuie să știi să te uiți înapoi.”

Marcela O. (muncește și trăiește în Spania): „Eu nu gândesc că mă voi mai întoarce în România... Așa a aruncat viața zarurile. Asta nu înseamnă că îmi voi pierde vreodată identitatea.”

Olimpia M. (muncește și trăiește în Italia): „Chiar dacă ne-am înstrăinat de țara în care ne-am născut și în care am învățat primele litere ale alfabetului și ale tradițiilor românești, nu ne-am înstrăinat de acestea. Le-am purtat cu noi pe toate drumurile emigrării noastre, oriunde pașii ne-au dus. Le-am purtat cu mândrie și cu cinstea cuvenită. Le ducem cu noi prin alte țări, iar oamenii de acolo le admiră și uneori rămân uimiți de tot ceea ce văd la noi. Puține țări au tradițiile noastre, atât de frumoase și originale, care ne definesc ca nație. Italienii au aceleași sărbători ca ale noastre, atât că sunt catolici. Întotdeauna sunt surprinși de spiritul românesc care se reunește, pe

când la ei trece totul, chiar dacă este sărbătoare... Ei doar mănâncă și aplaudă. Atât au învățat, atât fac. Românii fac din fiecare sărbătoare ceva magnific. Pregătesc bucatele specifice, roșesc ouă la Paști, fac petreceri în grupuri sau în familie. Respectăm toate sărbătorile și tradițiile noastre și nu putem uita ce am învățat din moși- strămoși.”

Într-o vizită făcută la Praga, unde am dus o delegație de meșteri populari și ceata de călușari de la Cezieni condusă de vătaful Dodu Țenea la Festivalul „Praga – inima națiunilor”, am avut o discuție aproape pe aceeași temă cu o doamnă ce fusese căsătorită cu un ceh, într-o localitate din apropierea Pragăi. De la aceasta am aflat o altă fațetă a ruperii de identitatea națională pe care ea, din fericire, nu o acceptase.

După căsătoria cu bărbatul ceh, femeia și-a adus din țară, printre alte lucruri dragi și care să îi amintească de originile ei, o icoană. Cehii i-au aruncat-o. A suferit, dar a acceptat până la urmă ideea că nu își poate arăta în noua

casă credința. Cehii sunt în proporție de peste 60% atei sau agnostici (după spusele femeii). Ei nu au credință. Chiar dacă ea și soțul se iubeau, iar în urma căsătoriei rezultase un copil, femeia a preferat să se departe în momentul în care i s-a refuzat dreptul de a-și boteza copilul. A preferat să și-l crească singură, chiar dacă știa că îi va fi foarte greu.

Dacă românii europeni mai vin pe acasă, prin România, măcar de Crăciun și de Paști, cei plecați dincolo de ocean revin foarte rar sau deloc. Am stat de vorbă cu un român plecat pentru două luni în Noua Zeelandă, de cealaltă parte a globului. Mi-a spus că românii din Noua Zeelandă încă simt românește. Deși plecați de zece, cincisprezece ani sau mai mulți, ei nu și-au pierdut identitatea. Am fost curios să aflu cum s-a întâmplat aceasta. Mi-a spus că acolo, în

Auckland, comunitatea de români pentru a păstra vie identitatea culturală a constituit o asociație culturală, „Doina”, prin intermediul căreia organizează frecvent evenimente culturale în care prezintă tradițiile, folclorul (cântece populare, jocuri), bucătăria românească tradițională. Copiii sunt sufletul acestor manifestări și majoritatea poartă costumul popular al zonei etnografice din care provine. Chiar dacă mulți dintre ei nu mai au părinți în România, și-au păstrat casa părintească și nu ezită să vină la anumite perioade să-și revadă țara. Parte dintre ei afirmă cu tărie că, după o perioadă, „la bătrânețe”, ar dori să revină în țară. Au și un post de radio, „Plai de dor”, care emite săptămânal emisiuni în limba română și prezintă atât evenimentele organizate de asociație, cât și ce se petrece în România. Interlocutorul meu mi-a mărturisit că a fost plăcut impresionat de faptul că în cadrul familiilor se vorbește românește și nu există casă de român din Noua Zeelandă care să nu aibă cel puțin un element tradițional, fie din lemn cioplit, fie obiecte din lut, fie țesături românești. De asemenea, fiecare familie deține cel puțin un costum popular românesc din zona de baștină a deținătorului. „Pentru mine costumul popular este ceva sfânt! De câte ori îl îmbrac, mă simt într-o altă lume decât cea de aici, mă simt acasă la mine, la Oradea!”¹

Mai există un aspect, important spun eu, pe care l-am aflat discutând cu prietenul meu: deși „păstorește” 165 de naționalități conlocuitoare, primăria din Auckland asigură pentru fiecare în parte fonduri financiare pentru ca acestea să își poată păstra și etala identitatea culturală.

Pornind de la cele spuse de interlocutorii mei și luând ca reper temporal cei doi-trei ani sau douăzeci și cinci sau mai mulți ani de când cei chestionați sunt plecați din țară, s-ar putea „Măgura”, a fost montată și jucată și acolo, în Noua

spune că pierderea identității culturale este puțin probabilă.

Din păcate, ceea ce voi spune în continuare, arată exact contrariul: o identitate culturală se pierde în timp, atât cea materială, cât și cea imaterială, atâta vreme cât nu este exprimată. Limba, portul, obiceiurile și tradițiile, toate acestea dispar în timp.

În urma unui studiu efectuat la nivelul județului Olt, referitor la prezența bulgarilor pe acest teritoriu, am aflat următoarele:

1. Cele mai vechi documente aflate la Arhivele Naționale ale României, filiala Olt, în care se vorbește despre cetățeni bulgari, datează din anul 1831 și fac referire chiar la participarea acestora la războiul ruso-turc. Acestea sunt scrise în chirilică, iar în fondul în care acestea se află (Fondul Prefectura Romanați) nu există nicio traducere a acestor documente.

2. Un alt document (Ds. 26/1832, Fond spune că pierderea identității culturale este puțin probabilă.

Din păcate, ceea ce voi spune în continuare, arată exact contrariul: o identitate culturală se pierde în timp, atât cea materială, cât și cea imaterială, atâta vreme cât nu este exprimată.

Limba, portul, obiceiurile și tradițiile, toate acestea dispar în timp.

În urma unui studiu efectuat la nivelul județului Olt, referitor la prezența bulgarilor pe acest teritoriu, am aflat următoarele:

1. Cele mai vechi documente aflate la Arhivele Naționale ale României, filiala Olt, în care se vorbește despre cetățeni bulgari, datează din anul 1831 și fac referire chiar la participarea acestora la războiul ruso-turc. Acestea sunt scrise în chirilică, iar în fondul în care acestea se află (Fondul Prefectura Romanați) nu există nicio traducere a acestor documente.

2. Un alt document (Ds. 26/1832, Fond Prefectura Romanați) face referire la prezența bulgarilor în județul Olt. Din păcate și acesta este scris în chirilică și nu are o traducere.

3. O serie întreagă de documente aflate în arhive demonstrează faptul că românii și bulgarii au avut de-a lungul istoriei ultimelor trei secole legături solide, pornind de la legăturile economice și terminând cu întemeierea de familii mixte româno-bulgare.²

Neda Constantin, un locuitor al comunei Coteana, este de origine bulgară. Are 81 de ani și mi-a mărturisit, din auzite de la bunicii săi, că nu numai bulgarii erau prigonți de către otomani, ci și românii. Astfel, inițial satul Coteana s-ar fi numit Seliște și s-ar fi aflat undeva pe malul Oltului, în calea otomanilor care le luau copiii și

faceau prăpăd, astfel că au fost obligați să se mute. După ce au omorât niște turci veniți să jefuiască și să le fure copiii, de frică au fugit și s-au adăpostit într-o altă locație: „... pe maidanul acela de la Belungu încoace, la deal, a fost pădure, până la Greci încoace, tot terenul acesta al nostru a fost

pădure și au venit ei de acolo și au coborât în vale aici, unde e cișmeaua. Au găsit gropan și aici s-au acioat, în mijlocul pădurii. Și bulgar, și român, și toți au fugit de acolo. Și acolo erau amestecați.”

Pe teritoriul județului Olt actual, care cuprinde și fostul județ Romanați, există 5 mari localități pe teritoriul cărora s-au așezat bulgarii, începând cu cei 16.000 aduși de Mihai Viteazul de peste Dunăre pentru a-i scăpa de oprimarea la care erau supuși de către otomani. Acestea sunt Cezieni (satul Corlătești); Vlădila (a treia parte din comună); Brebeni (aprox. 50% din localitate); Coteana (aprox. 40%) și Stoenești. Din păcate, în timp, în special în perioada colectivizării, bulgarii și-au pierdut naționalitatea, fie nedeclarând-o, fie nu a mai fost trecut în documente de către cei care realizau situațiile statistice ale vremii. Astfel, în Recensământul General al Populației României din anul 1930, la nivelul întregii țări existau 366.384 bulgari, pentru ca douăzeci și șase de ani mai târziu, la Recensământul General al Populației României din anul 1956, să mai apară doar 12.040 bulgari. Eram, după cum aminteam mai sus, în plin proces de colectivizare forțată a României.

În România, Partidul Comunist Român a desfășurat în perioada 1949–1962 procesul de colectivizare, ce a constat în confiscarea a aproape tuturor proprietăților agricole private din țară și comasarea lor în ferme agricole, administrate de stat. Început greoi și haotic, procesul de colectivizare a stagnat între 1953 și 1956, fiind apoi reluat cu agresivitate și dus la final în 1962. Numeroși țărani, fie români, fie bulgari, atât săraci cât și mai înstăriți, s-au opus acestei acțiuni, iar guvernul comunist a recurs uneori și la represii violente, ucideri, deportări, încarcerări și confiscări ale întregii averi a celor implicați.

Moțoi Maria din Coteana, este singura bulgăroaică ce a mai rămas din neamul ei în sat. Ea ne-a spus că la Coteana au fost mulți bulgari, aproape jumătate din sat erau bulgari: „Șocăieștii, Văluștii, Pătuleștii mai puțin, Ciofligul sârbesc și Ciofligul românesc, Stoienestii. Eu aveam 6 ani când ne-am mutat aici și verișorii lui tata treceau la Slatina, veneau cu căruțele cu boi de la Stoienestii. Unul era Ignat și pe ceilalți nu-i mai țin minte, că erau patru frați, veneau, trăgeau căruțele aicea, dormeau aici și la două

noaptea, că așa se sculau bătrânii noștri, plecau la Slatina cu căruțele. Plecau cu produse de-astea de grădinărit, să le vândă și să facă cumpărături de la Slatina, că la Drăgănești nu era târg și la Caracal era mai greu, că era peste Olt.

Când a venit colectivizarea pe noi au vrut să ne bage la chiaburi, că aveam mai mult de douăzeci de pogoane de pământ, aveam patru boi, aveam treierătoare. Le-am dat de bună voie ca să nu ne bage la pușcărie.”

Maria Moțoi spune că femeile bulgăroaice îi purtau pe bărbații lor foarte curați (cămășile lor erau lungi, albe, ca și pantalonii), pe cap aveau pălărie de paie. Bulgarii erau apreciați pentru ținuta lor, dar și pentru hărnicie.

Tot în Coteana am găsit pe urmașul unei alte familii de bulgari, Cristel Ioțu. Acesta a fost de acord să ne pună la dispoziție pentru documentare o serie de fotografii cu părinții și bunicii lui, câteva elemente de costum popular din lada de zestre a bunicii sale și două bijuterii despre care spune că au aparținut tot acesteia.

Nicolae Ioțu, bunicul de origine bulgară al domnului Cristel Ioțu, a fost în garda regelui Mihai I.

Nu este primul document care atestă că bulgarii s-au integrat și că au luptat alături de românii care i-au adoptat ca și cum ar fi fost de același neam. Faptul că bulgarii au refuzat vreme de peste un secol să se căsătorească cu români (românce) a reprezentat încercarea de a-și păstra nealterat neamul, de a-și păstra tradițiile și obiceiurile, fie ele chiar culinare. Timpul însă și-a spus cuvântul, și odată cu trecerea anilor, bulgarii s-au căsătorit cu românce și românii cu bulgăroaice, dând naștere astfel familiilor mixte care dăinuiesc și astăzi, nu numai în cele cinci localități mai importante ca pondere a numărului de familii bulgare sau mixte, ci și în foarte multe alte localități ale județului Olt, care au cel puțin una sau două astfel de familii.

În Coteana, cu privire la studierea populației pe etnii, trebuie să remarcăm că, dacă în anul 1895, conform Dicționarului geografic al județului Olt, existau 1715 români, 2081 bulgari, 179 țigani, 8 greci și 7 unguri, astăzi, toți sunt declarați români și sunt familii tinere care nici nu știu că provin din părinți sau bunici de etnie bulgară și nici nu mai cunosc limba maternă.

Faptul că nu au mai ieșit la hora satului, că nu au mai putut vorbi între ei fie la muncile câmpului, fie la întruniri publice, că nu și-au mai putut practica obiceiurile și tradițiile a făcut, iată, ca în decurs de nici trei secole, comunități mari de bulgari să își piardă identitatea culturală.

Dacă ar fi existat un cât de mic interes, fie din partea celor de naționalitate bulgară, fie din partea administrațiilor românești ale colectivităților locale, dacă s-ar fi alocat sume (așa cum am văzut la primăria din Auckland) pentru păstrarea și promovarea valorilor culturale și s-ar fi facilitat extinderea și cunoașterea acestora, s-ar fi putut asigura o stare de reciprocitate și înțelegere reciprocă a specificului fiecărei comunități.

DREPTUL LA IMAGINE și PROTEJAREA DEMNITĂȚII

Dreptul la imagine este o noțiune largă care include dreptul la viață personală (la a nu fi calomniat sau insultat, la a nu primi injurii) și dreptul la a nu fi folosită imaginea unei persoane fără permisiunea acesteia.

Folosirea fotografiilor

Captarea imaginii unei persoane ori utilizarea acestei imagini sunt interzise în absența consimțământului prealabil al persoanei fotografiate. Totuși, dreptul la imagine nu este un drept absolut iar fotografierea și utilizarea imaginii unei persoane sunt permise chiar în lipsa unui consimțământ prealabil atunci când acestea se fac cu bună-credință în exercitarea altor drepturi fundamentale cum este, de exemplu, dreptul la libera exprimare.

Astfel, a fost considerată ca fiind permisă fotografierea și utilizarea fotografiilor persoanelor publice în măsura în care vizează un subiect de interes public care este necesar să fie dezbătut. De ex. frecventarea de către o persoană a unei locații sau întreprinderea unei activități care îi sunt interzise de statut. Câteva exemple clare ar fi: surprinderea unui politician sau procuror la masă la un restaurant cu o persoană cercetată penal, surprinderea unei persoane primind mită, etc.

Delimitarea dreptului la imagine de dreptul la libera exprimare nu este un exercițiu simplu. În efortul de a delimita dreptul la imagine de dreptul la libera exprimare, legea și practica judiciară au definit câteva reguli.

Conform art 74 din Noul cod civil, fotografierea unei persoane aflate într-un spațiu privat, fără acordul acesteia, este de principiu interzisă indiferent dacă este urmată sau nu de utilizarea acelei imagini sau înregistrări. Codul Penal prevede ca fotografierea unei persoane aflate în spații private fără consimțământul sau ar putea reprezenta infracțiune pedepsită cu amendă sau chiar închisoare.

La polul opus se află situația fotografierii sau utilizării imaginii unei persoane surprinse într-un loc public în desfășurarea unei activități publice (artiștii care susțin un concert, sportivii care participă la un eveniment sportiv etc.). Utilizarea imaginii persoanei respective fără acordul acesteia nu încalca legea dacă nu aduce atingere reputației ori demnității sale.

Regula a fost stabilită pornind de la o decizie a CEDO luată în urma sesizării realizate de către un membru a Casei Regale a Norvegiei care a fost fotografiat de către presă în curtea personală.

De asemenea, susținem noi,

fotografierea unei persoane publice când fotografia nu are nici o legatură cu activitatea acesteia și cu interesul public, și utilizarea acesteia depășește limitele liberi exprimări. De exemplu, fotografierea unui persoane publice la plajă, când își plimbă copilul, etc.

Mult disputată, din punct de vedere legal, este utilizarea imaginii unei persoane surprinse într-un loc public însă în desfășurarea unei activități private (de exemplu, persoanele din publicul unui concert sau unui eveniment sportiv). Important de reținut este și că legea nu consacră regula conform căreia tot ce se întâmplă pe domeniul public poate fi filmat sau fotografiat. O astfel de concluzie ar însemna ca o persoană va putea să păstreze intimitatea activităților sale zilnice numai dacă ar rămâne în permanență în securitatea unui spațiu privat, ceea ce nu poate fi acceptat. Per a contrario, fotografierea și utilizarea imaginilor cu activități private desfășurate în locuri publice sunt legale numai dacă înregistrările sunt utilizate cu bună-credință și în vederea protejării unui interes public/ legitim care să justifice fotografierea și utilizarea fotografiilor.

În cazul persoanelor publice (de exemplu membri Parlamentului, Guvernului și ai altor autorități publice, actorii, cântăreții sau alte categorii de artiști și persoane larg cunoscute, fotografierea și utilizarea imaginilor sunt mai permissive. Notorietatea persoanei conferă o notă de publicitate activităților sale corespunzătoare unei nevoi de informare mai acute a publicului larg. Activitățile private ale persoanelor general cunoscute vor putea fi surprinse fără acordul lor dacă există un interes legitim al publicului larg de a cunoaște conduita acestora în timpul nealocat activității ce presupune expunere.

Criticile și expresiile jignitoare

Potrivit jurisprudenței Curții, libertatea de exprimare constituie una din bazele esențiale ale unei societăți democratice

există societate democratică.

Decizia CEDO Axel Springer AG împotriva Germaniei, hotărâre (Marea Cameră) din 7 februarie 2012, pct. 83-84 care stabilește ca atunci când atingerea adusă reputației este o consecință previzibilă a propriilor acțiuni precum săvârșirea unor fapte de natură penală, dar nu numai, nu poate fi invocat art. 8, atingerea vieții private (sub forma atingerilor aduse imaginii, demnității, etc.) sau defăimarea iar atingerile sau defaimarea trebuie să atingă un nivel de gravitate pentru a fi sanctionabile.

A nu se înțelege că acțiunile de agresivitate sau insultele care au loc în acest moment pe facebook sunt permise. De menționat este și faptul că, instanțele române în totală concordanță cu instanțele internaționale au decis ca facebook este un spațiu public.

Cu privire la critica provocatoare și insultătoare s-a decis ca „Autoritățile unui stat democratic trebuie să tolereze critica chiar și atunci când aceasta este considerată provocatoare și insultătoare” (Ozgur Gundem contra Turcia, 16.03.2020, &60;). Desigur aceasta trebuie să aibă un scop legitim și să fie realizată cu bună-credință. Nu recomandăm insultele și agresivitatea.

În privința judecăților de valoare, Curtea a respins ideea ca un jurnalist să nu poată formula asemenea judecăți critice decât cu condiția de a putea demonstra veridicitatea lor (Dalban contra României – 28 septembrie 1999, &49;);

Într-un alt caz „Curtea a acordat jurnaliștilor dreptul de a recurge la o doză de exagerare și provocare și de a utiliza expresii care ar putea să fie considerate drept polemice sau chiar lipsite de măsură pe plan personal (Lopes Gomez da Silva contra Spaniei, 28.09.2000, &34-35).

Cu totul alta este situația în cazul

și este valabilă nu numai pentru informațiile sau ideile strânse cu bunăvoința sau considerate drept inofensive sau indiferente ci și pentru acelea care șochează, scandalizează, sau neliniștesc. Acestea impun pluralismul, toleranța și spiritul de deschidere fără de care nu

persoanelor fizice. Fac referire aici mai ales la postările de pe facebook în care sunt adresate apelative și înjurături persoanelor și mai ales persoanelor private. În aceste cazuri, nu mai există un interes legitim, public de protejat ci suntem în prezența unui adevărat bullying sau a insultei și calomniei.

Interesantă de analizat apare și exprimarea unei persoane publice către publicul larg realizată într-o emisiune: „Vom lua măsura vaccinării obligatorii căci nevaccinării îmbolnăvesc vaccinații”. O asemenea exprimare nu reprezintă o exprimare în limita mandatului dat oficialului sau cu respectarea libertății de exprimare ci aduce atingere demnității și imaginii persoanelor nevaccinate care sunt stigmatizate și totodată îndeplinește condițiile infracțiunii de incitare la ură și hărțuire dat fiind adevărul că si persoanele vaccinate sunt purtătorii virusului și pot îmbolnăvi în egală măsură persoanele nevaccinate. Individualizarea și indicarea ca singurii responsabili de răspândirea virusului a persoanelor nevaccinate, fără a respecta adevărul, nu poate fi considerată ca afirmație realizată cu bună-credință și în mod legitim.

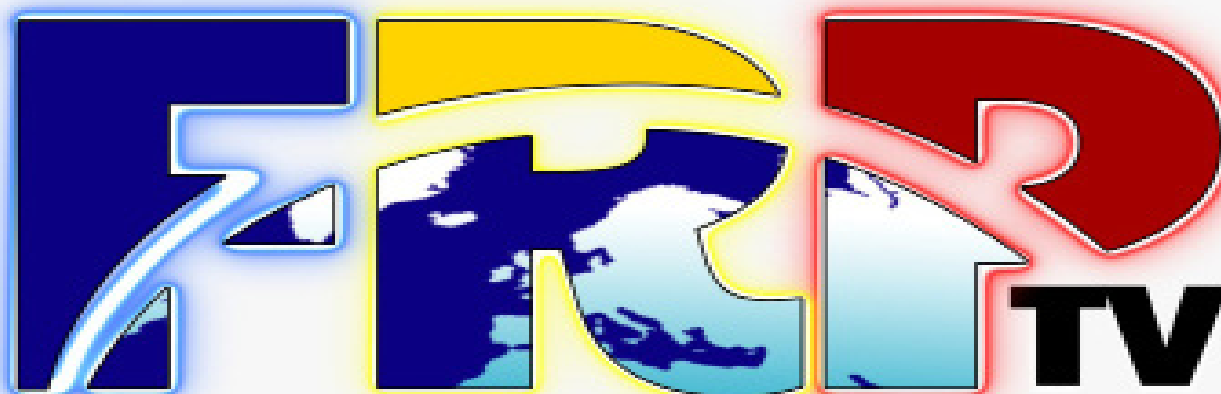
Distribuirea și mesajul cu conținut necorespunzător

Fotografierea și distribuirea imaginii unei persoane fără acordul acesteia trebuie să se realizeze cu responsabilitate astfel încât să se asigure un just echilibru între libertatea de expresie, nevoia publicului de informare și respectarea vieții private. O relație de prietenie între cel care utilizează imaginea și persoana vizată nu este de natură să „legalizeze” utilizarea imaginii primului fără acordul sau, însa ar putea să aibă relevanță sub aspectul existenței unui acord implicit al persoanei portretizate.

Atacul, utilizarea unui limbaj licențios împotriva unei persoane fizice nu este permisă ca regulă, cu excepția situației în care aceasta comite fapte penale. În cazul persoanelor publice exonerarea de răspundere poate exista doar în situații în care se urmărește un scop legitim sau dacă acest limbaj este utilizat drept urmare a comiterii de fapte penale singulare sau continuate din partea unor asemenea persoane care nu se pot plânde de atingeri aduse demnității sau imaginii personale. Fapta penală este o faptă care contravine interesului public ori făptuitorul, infractorul este agresorul și nu cel care critică.

GABRIELA GYONGY MIHUT
FIRMA DE AVOCAȚI

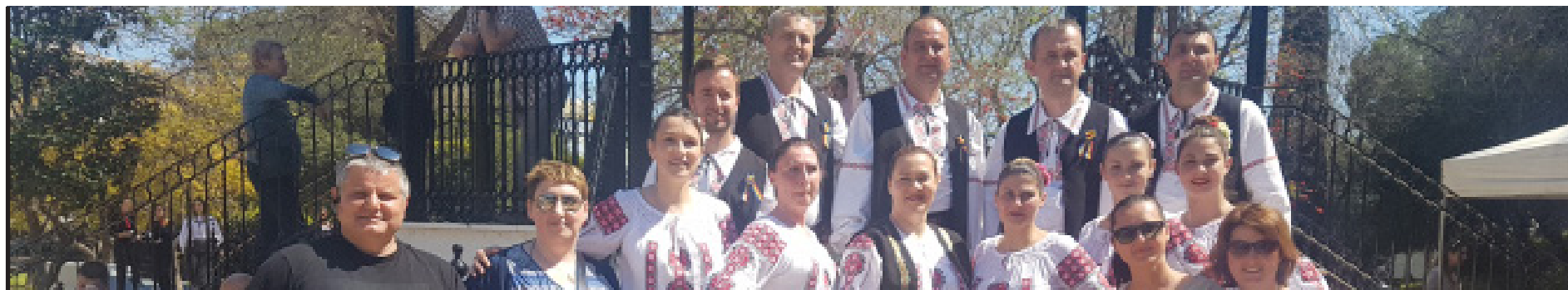

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Calle Geronimo / 28, El Ejido, Almería

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

Federația Asociațiilor de Români din Andalucia FARA

Cine suntem ?

Federația Asociațiilor de Români din Andalucia, FARA, s-a constituit la sfârșitul anului 2014 pentru a răspunde nevoii de îmbunătățire a activității asociațiilor de români din Andalucia cu scopul de a garanta drepturile comunității române din Andalucia. Actualmente Federația este compusă din 6 asociații de români, având prezență în Provinciile Cordoba, Huelva și Malaga.

Ce facem?

Obiectivul principal al Federației FARA este acela de a favoriza integrarea comunității române în societatea andaluză cu prezervarea tradițiilor și culturii românești.

De aceea am dezvoltat diferite linii de muncă:

- 1.Promovarea și susținerea activităților asociațiilor de români din Andalucia, federate sau colaboratoare.**
- 2.Promovarea de campanii de informare a românilor din Andalucia.**
- 3.Promovarea coordonării și colaborării între diverse autorități publice, spaniole și române, asociațiile de români, etc.**

Proiecte desfășurate din 2015:

1.ONG Andalucia Social MAPP-crearea unei baze de date cu asociații din Andalucia ce lucrează cu persoane migrante. Colaboratori: Asociațiile ENCLAVE SOCIAL și FENOMA. Finanțare: Direcția de Politică Migratorie de la Guvernul Andaluziei.

2.Nexus „România – Andalucia 2017” – crearea de linii de colaborare și comunicare cu autorități publice din România: Ministerul Educației, Ministerul Muncii, Casa de Pensii, etc. Proiect desfășurat în colaborare cu Asociația REȚEAUA INTERNAȚIONALĂ DE STUDII ROMANE (RIER) Granada. Finanțator: Ministerul pentru românii de Pretutindeni .

3.ANDALUCÍA SOCIAL MAPP - APLICACIÓN MÓVIL – crearea unei App cu asociațiile ce lucrează cu persoane migrante în Andalucia. Colaboratori: Asociațiile ENCLAVE SOCIAL și FENOMA. Finanțare: Direcția de Politică Migratorie de la Guvernul Andaluziei.

4.RED DE ASOCIACIONES DE RUMANOS EN ANDALUCIA

2018- proiect destinat a îmbunătăți colaborarea între asociațiile de români din Andalucia și pentru formarea membrilor Consiliilor Directoare ale acestor asociații. Asociații colaboratoare: ENCLAVE SOCIAL și Asociația TRAIAN din Cordoba. Finanțare: Direcția de Politică Migratorie de la Guvernul Andaluziei.

5.CONSTRUIND CETĂTENIA EUROPEANĂ- proiect destinat a organiza și desfășura o campanie de informare a cetățenilor români din Spania privind CETĂTENIE EUROPEANĂ, drepturi și obligații. Asociații colaboratoare: Asociația Rețeaua Internațională de Studii Române (RIER) Granada, Asociația românilor HISPANUCUENCA din Cuenca, Asociația AROVA Valencia, Asociația românilor CARISMA JUVENIL din Malaga, Asociația CASA ROMÂNIEI din Huelva, Asociația românilor din Mostoles, Asociația femeilor românce din Cordoba, Asociația ARDEALUL din Palos de la Frontera/Huelva. Finanțator: Ministerul pentru românii de Pretutindeni.

6.Proiect Integreare și reintegrare 2020 si 2021 – având obiectivul principal de informare a românilor din diaspora ce doresc să se întoarcă în țară cum să aibă acces la un loc de muncă, medic de familie, echivalarea studiilor, renovarea actelor de identitate, etc. Asociații colaboratoare: Asociația românilor din Malaga CARISMA JUVENIL, Asociația hispano româna din Cordoba TRAIAN, Asociația romanilor din Huelva CASA ROMÂNIEI , Asociația femeilor românce din Cordoba, Asociația românilor din Palos de la Frontera, Huelva ARDEALUL, Asociația Românilor din Mostoles, Asociația socio-culturală ROMANAȚI din Elejido (Almeria), Uniunea Muncitorilor Români din Alcalá de Henares. Ca rezultate ale acestor proiecte sunt campaniile importante de informare a românilor, cu peste 5000 accesări, și dotarea asociațiilor cu echipamente IT (laptopuri, imprimante, memorii externe, proiectoare, etc.) pentru îmbunătățirea activităților acestora.

Din 2015 am realizat două denunțuri privind atitudini xenofobe împotriva românilor, odată singuri și a doua oară împreună cu Mișcarea Impotriva Intoleranței.

Campanii de informare organizate:

- Asigurări de repatriere

- Drepturile și obligațiile muncitorilor agricoli în Andalucia -Ce este înscrierea reședinței la Primărie (empadronamiento).

Din 2015 am ajutat la înființarea a 2 asociații de români în Andalucia iar în 2021 am semnat cu organizația MEDICOS DEL MUNDO un conveniu și sprijinim activitatea lor în Granada.

Suntem membrii ale rețelelor REDES INTERCULTURALES și RED ANTIRUMORES unde lucrăm cu asociații la nivelul Andaluziei.

In cei câțiva ani de activitate am desfășurat și alte activități pe care le găsiți pe rețelele noastre sociale.

<https://www.facebook.com/FederatiAsociatiilorDeRomaniDinAndalucia>

Taller RUMACOR

Facem piese de schimb pentru mașini industriale.

Disponem de strunguri, freze, strung CNC, etc.

Vă stăm la dispoziție pe pagina noastră web:

<https://rumacor.negocio.site>

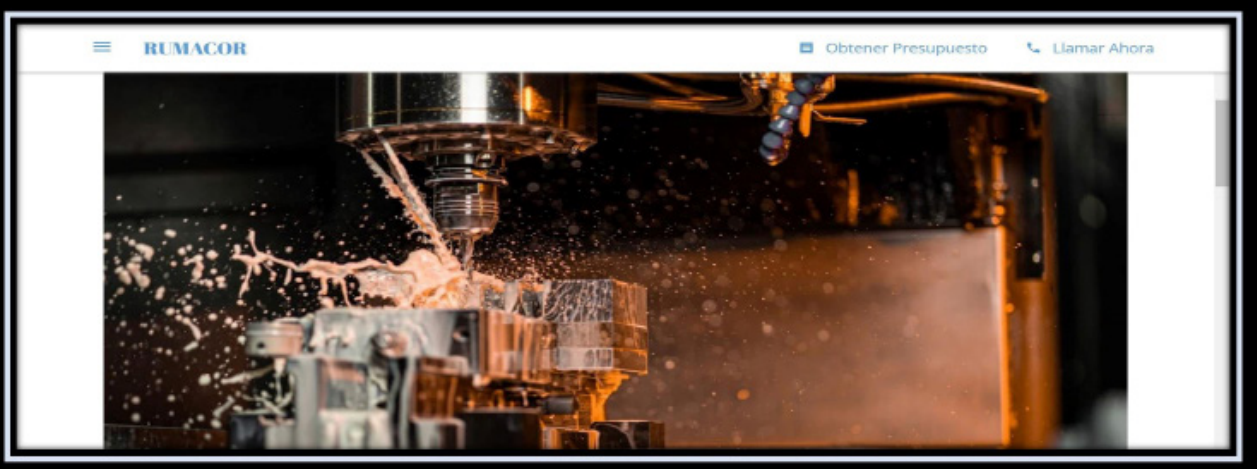
ASIGURARE DE PROTECȚIE FAMILIARĂ PENTRU ROMÂNII REZIDENȚI ÎN SPANIA

INCERÂND CU **9€** PE LUNĂ PENTRU FAMILIILE COMPUSE DIN 2 PERSOANE

EPACC helvetia Caser MAPFRE FIATC

NUMELE-SCURTĂ ISTORIE A ROMÂNILOR PE ÎNȚELESUL TUTUROR

MOTTO: "Istoria Romanității orientale este, de fapt, un proces de contracție și deznaționalizare la capătul căreia își va pierde toate pozițiile, în afară de chintesența ei din spațiul carpato-dunărean. (Menținerea unor "atoli" de azi ai Romaniei orientale în afara spațiului carpato-dunărean nu scade valoarea generală a acestei afirmații) O dată fixată asupra acestei poziții, Romanitatea orientală – care, de acum înainte se va identifica cu poporul român – s-a apărut în împrejurări externe permanent defavorabile și, împotriva tuturor primejdiilor, a reușit să se păstreze, dovedindu-se o cetate inexpugnabilă." (Adolf Armbruster)

În plan politico-militar, pentru latinofoni, identificați în Răsăritul Europei cu românii, esențială a fost răscoala legiunilor de la Dunăre, în care constituiau majoritatea, din anul 602. Ea a prilejuit revărsarea barbarilor, în Peninsula și degajarea trunchiului "roman" de la nord de fluviu, astfel ferit de "contaminare" și scurtcircuitarea, pentru aproape de trei secole, a legăturilor politice ale acestuia cu Bizanțul, facilitând cristalizarea etnică a Romaniei Orientale ca Românie. Termenul de romanus a căpătat definitiv o conotație etnică, definind poporul sintetizat, în vechiul spațiu etnogenetic tracic, creștin și purtător direct al moștenirii culturale "romane", poporul român. Un continent "român" ca tradiții, latinofon, creștin, înconjurat de o mare slavo-asiatică și fără legături politico-militare direct cu Bizanțul grecizat, care, doar politic mai putea fi numit continuator al Vechiului Imperiu. Procesul a fost favorizat, după "marea slavă" și de apariția bulgarilor turcici (679) care au acționat ca un ferment pentru societatea slavă sud-dunăreană, constituind statul - barieră în calea Bizanțului și de faptul că și bulgarii și slavii se creștinizează târziu, decisive fiind pasul țarului Boris Mihail (865) și opera lui Chiril (Constantin) și

Metodiu, în aceeași perioadă. Trăind separate timp de un sfert de mileniu, pentru că nu se puteau căsători cu păgânii, chiar sub ocupația celor 27 de triburi slave revărsate în Peninsula Balcanică (14 în actuala Bulgaria, 9 în spațiul sârbo-croat, 4 în Slovenia) și a bulgarilor, "romanii" - protoromânii sau românii vechi - își continuă evoluția până în veacul IX care consacră arheologic cultura românească Dridu și pe ei înșiși ca un popor nou, modern, latin și creștin, Oguzname îl numea "ulaqi", saga lui Starköd, a lui Egil și Asmundar, apoi înscripția de la Sjonheim, "Blakumen", varego-rușii, "volohi" maghiarii - "romani", "blaci" apoi "olahi", slavii sudici și vestici - "vlahi, valahi", grecii - blaki, occidentalii "blasi" sau "blazi", "volos", etc. Ca variante ale lui walwolk, termenul desemnând initial, pentru germanici "ausonul", vorbitorul de limbă "romană", "romanul" apoi "românul", nefiind, după Benjamin de Tudela (1150) nici o diferență între vlahii de la Nord și cei de la Sud de Dunăre.

În veacul VIII, o notiță de la mănăstirea Kastamonitu îi numește "Vlahorinhinii" pe cei care, aliați cu slavo-bulgarii atacau teritoriile greco-bizantine. La 818, Analele regilor franci îi numesc "timociani" și "gudusciani" pe românii care, desprinși din alianța cu bulgarii se pun, conduși de regele Borna, la Dunărea de Mijloc, sub tutela statului caroligian. Între 813-894, Simon Magister și Leo Gramaticus îi numesc "macedoneni de neam" pe cei luați prizonieri și fixați la nord de Dunărea Maritimă de Krum, după căderea Adrianopolului (813), tocmai pentru că erau băștinași în Macedonia și altceva decât grecii. Subzistând printre frații lor nordici, urmașii lor vor lupta, sprijiniți de flota imperială, împotriva maghiarilor în 894. O bună perioadă de timp, bizantinii care,

aparținând culturii grecești își ziceau ei înșiși "romei", au continuat să îi numească "romani" și i-au acuzat că, proaspăt ieșiți de sub tutela avară, cu ajutorul lui Samo pe care l-au ajutat să întemeieze un stat în Pannonia (623-624), au încercat să reediteze aventura lui Vitalian, și să întemeieze un stat "roman" în Hemimontes (Haemus) Rhodopa, Hellas (Grecia, evident de Nord) și Epir (Miracula Sancti Demetri) cu capitala la Salonic (Săruna). "Aceștia se mai numesc și romani, pentru că au venit din Roma și poartă acest nume până în ziua de azi", nota Constantin Porphyrogenetul.

Numele generic pe care l-au utilizat însă străinii a fost acela de "vlah" cu derivatele sale desemnând "romanul" apoi "românul", iar țara locuită de "vlahi" au numit-o "Balac" (Moise din Choren) "Blokummanaland" (varegii), "Valachen Land" (Cântecul Nibelungilor), Vlachia, Magna Vlachia (Mapamondul Borgian) etc. sau chiar "Rumânia" ("Rumunje", după Rudolf din Ems la 1250). Adică "Țara românilor". Este motivul pentru care toate alcătuirile statale românești nord și sud-dunărene s-au numit în Evul Mediu "Vlahii" sau "Țări ale românilor" și pentru care nici o frântură de neam românesc nu are dreptul să-și aroge doar pentru sine numele de "vlah". Ca și cel de "român" de altfel, care, după Nicolae Iorga apare pentru prima dată la Constantin Porphyrogenetul, sub forma "românoi". Pentru că "vlahi" în accepțiunea străinilor sau "români" în limba literară suntem toți chiar dacă, în grai local, dialectal, ne-a numit "rumâni" (daco-românii, adică nordicii, inclusiv timocenii, românii din Balcanii Mici fârșereții și cei din Voievodina), "a(r)umânii" (românii sau vlahii sudici), "rămâni" megleniții ori "rumeri" (românii vestici).

Local am purtat denumiri legate de ape (pruteni-brodnici, olteni, megleniți, timoceni), munți (făgărășeni), depresiuni (oșeni, brașoveni), regiuni (macedoneni, epiroți, etc.) de starea

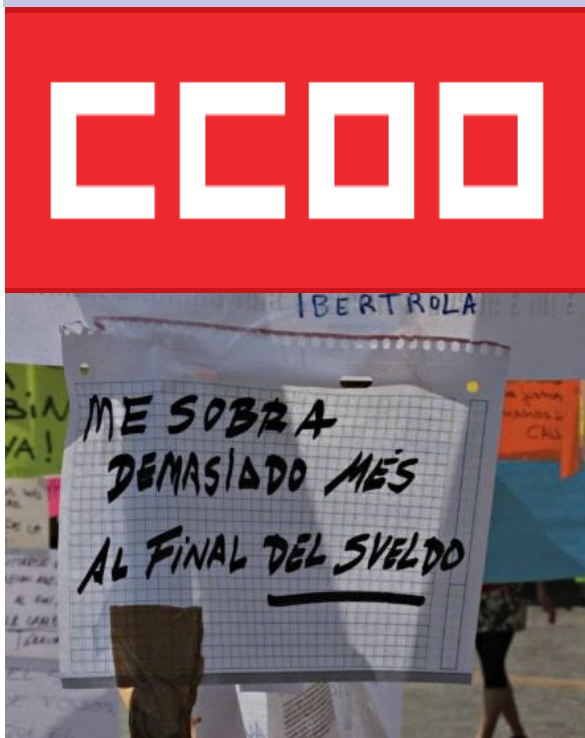
de dependență fără de popoarele turcice, "albi" (liberi sau mărginași, moldovenii și cei din Țara lui Asan), "negri" ("mauro-vlahii" sau "morlaci" din vestul Peninsulei sau "karaulaghii" din Moldova subcarpatică), după credință (gogi), după vecini (ungro-vlahi, rosso-vlahi, arvanito-vlahi) sau porecle date de adversari, exemplu: cuțo-vlahi ("câini de vlahi" sau "vlahi șchiopi"), "machidoni", "țînțari", "cirebiri", etc., dar numele pe care ni l-am dat noi înșine a fost întotdeauna cel derivat din "romanus" - roman, român - ROMAN, teritoriului locuit de noi spunându-i "țară a românilor" sau "Românie" (Rumânie). Și doar în limba noastră, derivată din terra-ae, țara nu înseamnă planetă și solul pe care călcăm, ci stat, un teritoriu locuit de români, totalitatea obștilor înarmate, pentru planetă și sol, noi dispunând, spre deosebire de celelalte popoare neolatine, de cuvântul pământ, derivate din pavementum, în amintirea pavajului străzilor și caselor din orașele noastre distruse de barbari, în această etapă a secolelor VII-VIII, O etapă în care am contribuit la sedentizarea barbarilor slavo-asiatici, la creștinarea lor cu mari sacrificii, potrivit descrierii lui Leon cel Înțelept (886-912) și arhiepiscopului Theophylact al Ohridei (1090-1108), la etnogeneza noilor popoare vecine, prin sânge, cultură și teritoriu, de unde toponimele românești "Corbi", "Goles", "Pârlitor", "Durmitor", "Vlasulia", în regiuni unde românii aproape că nu mai există astăzi, dar în care, în calitate de băștinași, au fost secole de-a rândul majoritari: Muntenegru, Kosovo, sudul Serbiei, Macedonia, Bosnia, nordul Albaniei. Și, nu întâmplător tocmai aceasta a fost una din cauzele masacrelor românești începute în veacul XVIII, tocmai în aceste regiuni - faptul că românii erau băștinași, având drepturi ancestrale asupra pământului.

Col.(r) Dr. Mircea Dogaru

DEPOZIT DE PRODUSE ROMANEȘTI

**C./ CAMINO DE LAS SALINAS 11
ROQUETAS DE MAR, ALMERIA**

Tlf: 950 007 158; www.produseromanesti.es

¿CÓMO ENTENDER MI NÓMINA?

Seguridad Social.

Debajo del encabezado suele ir indicado el periodo al que se refiere la nómina. Debe indicar a qué mes corresponde esa nómina y a qué días dentro de ese mes. Por ejemplo del

prohíben la prorratea de la paga extra.

Percepciones no salariales: Están compuestas por las dietas, el plus de transporte, los suplidos, etc. En general son las compensaciones de los gastos que se han tenido por trabajar, y suelen estar en el Convenio de aplicación.

Sabías que la palabra salario proviene del Latín "Salarium-ii", que significaba ración de sal, asignación, sueldo para comprar sal. ¡Qué importante es el Latín para comprender nuestro mundo!

DEDUCCIONES Y RETENCIONES.

Debajo de los conceptos de los que se compone la nómina están las cotizaciones y las retenciones que la empresa tiene que realizar sobre la nómina. La empresa actúa como colaboradora tanto con la Seguridad Social como con Hacienda.

Cotizaciones por distintos conceptos. Las cotizaciones a la Seguridad Social están compuestas por la cuota obrera y por la cuota empresarial. Ambas deben aparecer en la nómina. Hay distintos tipos de cotización que deben venir indicados en la nómina como son las contingencias comunes, profesionales, desempleo, formación, Fondo de Garantía Salarial y las horas extras en su caso. El porcentaje puede variar según cambie la legislación.

Porcentajes para 2019:

☑ Contingencias comunes: Se cotiza al 28,30%, que se distribuye de esta forma, el 4,70% por parte del trabajador y el 23,60% a cargo de la empresa.

☑ Contingencias profesionales: El porcentaje depende de la tarifa vigente y de acuerdo con el sector, ya que depende de la posible siniestralidad de la actividad. El sector del transporte paga un 6,70% adicional mientras que para trabajadores de oficina es del 1%. Las contingencias profesionales siempre son a cargo del del empresario

☑ Fondo de Garantía Salarial: Se cotiza el 0,20% a cargo de la empresa

☑ Formación Profesional: Se cotiza el 0,70%. Por parte de la empresa el 0,60% y por el trabajador el 0,10%

☑ Desempleo en contratos indefinidos: Se cotiza el 5,50% por parte de la empresa y el 1,55% por parte del trabajador. Se cotiza el 6,70% en contratos temporales.

☑ Horas extraordinarias: En caso de horas de Fuerza Mayor, el trabajador cotizará un 2% y la empresa 12%. En el resto de horas extraordinarias el trabajador cotizará 4,70% y la empresa el 23,60%.

En la parte inferior de la nómina, se indica la "determinación de las bases de cotización a la Seguridad Social y conceptos de recaudación conjunta y de la base sujeta a retención"

Retenciones: La retención que se hace del IRPF es un pago a cuenta que se adelanta respecto de la declaración de la renta del año siguiente. La empresa adelanta el pago de ese porcentaje en nombre del trabajador (Porque se lo ha retenido de la nómina). El porcentaje retenido dependerá del tipo de contrato, salario y circunstancias particulares del trabajador (estado civil, número de hijos, etc)

SALARIO BRUTO Y NETO ¿CUÁNTO ME QUEDA AL FINAL?

El salario bruto es la suma de todas las percepciones salariales y no salariales. Normalmente figura en la nómina especificada la cantidad como el total de los devengos. A este salario bruto hay que descontar el total de las deducciones, que están compuestas por la cotización y la retención anteriormente mencionadas. Para saber cuánto es lo que efectivamente la empresa ingresará al trabajador es su cuenta corriente hay que tener en cuenta el salario neto, que es el resultado de restar al salario bruto las deducciones.

Muchas veces los trabajadores creemos que nuestro salario únicamente está compuesto por este salario neto, o líquido, que es lo que vemos ingresado en la cuenta. Pero el salario real es el bruto, ya que esas deducciones son parte del salario. Gracias a esas cotizaciones, por ejemplo, el trabajador tiene derecho a recibir prestaciones de la Seguridad Social o por Desempleo y con las retenciones de IRPF se ajustará a su declaración anual de la Renta.

ULTIMAS CONSIDERACIONES.

La firma del recibo de la nómina, o el ingreso por transferencia bancaria, no quiere decir que estemos de acuerdo con la cantidad recibida. Podremos reclamar. Vía judicial hay de plazo un año natural.

Lamentablemente muchas empresas pagan parte del salario en negro, es decir, fuera de nómina y de esta forma se ahorran, entre otros gastos, el coste de las cotizaciones que debe realizar la empresa.

Esto perjudica enormemente al trabajador, ya que ve reducida sus bases de cotización y a la hora de recibir prestaciones, como por ejemplo el paro, las incapacidades o la jubilación, estas se calculan en función de la "nómina oficial" y no de la retribución real que el empresario ha pagado al trabajador.

UNIÓN PROVINCIAL CCOO ALMERÍA
ÁREA DE ACCIÓN SINDICAL

El objetivo de esta información es el de explicar todos los apartados y conceptos que aparecen en una nómina para que todos los trabajadores y trabajadoras puedan interpretarla correctamente y ser capaces de poder detectar, por sí solos, posibles irregularidades. Las nóminas de los trabajadores son todas muy parecidas ya que tienen que seguir un modelo oficial y además la mayoría de las empresas y gestoras utilizan los mismos programas para realizarlos. Normalmente en cualquier nómina se destacan tres partes: la cabecera, los devengos y las deducciones.

CABECERA DE LA NÓMINA: En la cabecera se recogen todos aquellos datos de identificación de la empresa y el trabajador. Como información de la empresa distinguimos el CIF, el nombre de la empresa y el número de inscripción en la seguridad social. Como datos del trabajador se encuentran:

- El nombre y apellidos
- La categoría laboral dentro de la empresa
- El número de contrato que la empresa asocia a cada trabajador cuando se de alta en la empresa
- La fecha en la que el trabajador entró en la empresa
- El NIF del trabajador
- El número de afiliación a la

1 al 31 de Julio de 2019. Además tiene que indicar el total de días al que se refiere esa nómina. En este aspecto la nómina lo puede indicar de tres formas:

- Todos los meses de 30 días, independientemente de si tiene 28 o 31 días.
- Número de días naturales de ese mes que se ha trabajado (28,30,31 días dependiendo del mes trabajado)
- Número de días laborales que obviamente se ha trabajado ese mes.

El ponerlo de una u otras forma dependerá como contabilice la empresa y de cómo lo establezca el convenio.

PERCEPCIONES SALARIALES Y PERCEPCIONES NO SALARIALES.

Percepciones salariales: Son las percepciones que el trabajador recibe por sus servicios. Siempre tiene que estar compuesto por el salario base. Dependiendo del sistema retributivo que establezca el Convenio Colectivo pueden aparecer otros conceptos como los complementos, los pluses, la antigüedad, etc. Además el empresario puede incluir premios y mejoras. Es recomendable consultar el Convenio Colectivo.

En el caso de que se reciban pagas extras prorrateadas, deberán también venir como concepto. Hay convenios que

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

DIETAS: ¿EXENTAS DE COTIZACIÓN?

CCOO INFORMA

En principio las Dietas son Percepciones Extra Salariales exentas de cotización a la Seguridad Social por parte de la empresa, y exentas de tributación a Hacienda por parte del trabajador si no superan ciertos límites.

Son Percepciones Extra Salariales.

Con la última modificación de la Ley de Seguridad Social, **son pocos los conceptos retributivos de los trabajadores que quedan exentos de cotización a la Seguridad Social.** Entre esos conceptos se encuentran las Dietas, es decir los gastos de Locomoción, Manutención y Estancia, que se consideran Percepciones Extra Salariales porque su finalidad es compensar al trabajador de un gasto realizado por el desarrollo de su actividad laboral.

Gastos de Locomoción.

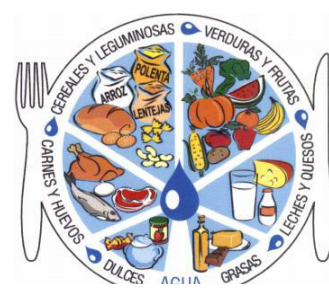
Son gastos ocasionados por desplazamientos del trabajador fuera de su centro habitual de trabajo para el desarrollo

de su actividad laboral en lugar dis-

tinto. **Para no cotizar es necesario que se trate de un desplazamiento a otro municipio, y además tendrá que justificar el gasto, bien mediante factura o ticket si ha utilizado el transporte público, bien mediante**

cualquier medio que acredite el desplazamiento (contrato de obra, carta de porte, albarán de entrega..) En el caso de uso de transporte público estará exento el total justificado con la factura, pero en caso de utilización de vehículo propio, solo estará exento de cotización a la Seguridad Social la cuantía que no exceda de **0,19 €/Km.**

Gastos de manutención. Quedan excluidos de cotización los gastos ocasionados por las comidas del trabajador como consecuencia de los desplazamientos **fuera del centro habitual de trabajo del perceptor, y del lugar que constituya su residencia habitual.** ¡Ojo! Se deberá acreditar el gasto mediante la correspondiente factura del establecimiento, o cuando menos acreditar el desplazamiento del trabajador mediante cualquier medio (contrato de

obra, partes de trabajo, carta de porte, albarán de entrega de material...).

¡No todo el gasto está exento!

En cualquier caso, el importe máximo excluido de cotización será el previsto en la Ley y el Reglamento del IRPF, que para el año 2017 está fijado, si se produce en España, en 26,67 €/día sin pernocta, y 53,34 €/día con pernocta, y si se produce en el extranjero, en 48,08 € sin pernocta y 91,35 € con pernocta.

Ambos conceptos, locomoción y manutención desde el punto de vista fiscal, estarán exentos de tributación en IRPF para el trabajador, siempre que el importe recibido no supere las cuantías antes indicadas, teniendo que tributar por el exceso cobrado.

¡Cuidado con fijar una cuantía mensual!

Puede resultar más fácil para el empresario pagar una cuantía fija que aparezca todos los meses en la nómina, pero esta práctica puede "traer problemas", puesto que si se abonan cuantías fijas en concepto de "dietas", incluso en los meses de vacaciones, y con independencia de los días efectivos de trabajo y gasto real por los desplazamientos de cada mes, se puede llegar a considerar dichos pagos como salario, y en consecuencia tener que probar su correspondencia con los gastos de desplazamientos realizados, que lógicamente no van a coincidir.

Siempre será la empresa quien debe acreditar el día y lugar del desplazamiento, así como su razón o motivo. Las consecuencias de no poder justificar los gastos en concepto de dietas son dos: a) La empresa estará obligada a cotizar a la Seguridad Social por las cuantías no justificadas, con los consiguientes recargos y posible sanción; b) El trabajador puede ser inspeccionado por la Hacienda Pública y hacerle tributar en IRPF por las cuantías no justificadas, declaración paralela, abono de la cantidad que corresponda más la pertinente sanción, ya sabes "Hacienda somos todos".

Área de Acción Sindical
Unión Provincial CCOO. Almería.

CCOO INFORMA

LOS PROCESOS MATRIMONIALES. LAS MEDIDAS PROVISIONALES PREVIAS Y SIMULTÁNEAS

Las medidas previas son aquellas medidas que se solicitan al juez con anterioridad a la demanda de divorcio o separación.

Se da el caso de que, tras una crisis matrimonial, los cónyuges acaban teniendo una mala relación, no obstante, tienen que vivir en el mismo domicilio; o uno se va y se lleva los niños no dejando al otro progenitor que los vean; o es uno de los padres quien se va y abandona su domicilio conyugal dejando a la familia desamparada.

Ante estas situaciones y a fin de evitar que situaciones inaguantables e injustas se alarguen mucho en el tiempo, el ordenamiento jurídico español otorga la posibilidad de solicitar a un juez que adopte determinadas medidas en tanto en cuanto se dicte una sentencia.

Así pues, el cónyuge que se proponga demandar la nulidad, separación o divorcio de su matrimonio puede solicitar la adopción de determinadas medidas como por ejemplo: con quien han de quedarse los menores sujetos a la patria potestad de ambos, el régimen de visitas y comunicación a favor del progenitor en cuya compañía no están los menores, determinar quién de los cónyuges puede quedarse en la casa, según el interés familiar más necesitado de protección, fijar la contribución de cada cónyuge a las cargas matrimoniales, prohibición de salida del territorio, prohibición de expedición del pasaporte al menor o retirada del mismo, etc.

Estas medidas son muy simples de pedir y quien se proponga demandar la separación o divorcio las puede

"Scopul nostru este de a vă oferi un serviciu juridic de calitate, de a căuta cea mai bună soluție a problemelor tale și de a construi o relație de încredere avocat - client."

Nu ezitați să ne contactați, noi vrem să te ajutăm."

ELENA HINCU
AVOCAT ROMAN
CABINET DE AVOCATURĂ
MÁLAGA

Calle San Pancracio, 16
Fuengirola, 29640, MÁLAGA
604 38 60 20 / 951 08 04 88
eh.abogada@icamalaga.org

- Dreptul muncii
- Dreptul protecției sociale
- Dreptul familiei (divorț, custodie, pensie alimentară)
- Drept civil (datorii, obligații, contracte)
- Dreptul comerțului
- Contracte și alte documente.

solicitar ante el tribunal de su domicilio, aun cuando no sea el órgano competente para conocer de la demanda principal. Además para la solicitud inicial no se necesita abogado ni procurador, pero si será necesaria la intervención de estos profesionales en la actuación posterior.

Tras la solicitud de adopción de medidas provisionales previas el juez ha de celebrar una comparecencia en la que asistirán los cónyuges, y si procede, el Ministerio Fiscal, donde se practican las pruebas aportadas por las partes y las solicitadas por el tribunal, tras lo cual el juez dictara auto estableciendo las medidas que estime pertinentes,

auto contra el cual no cabe recurso alguno.

También es posible que, por razones de urgencia y necesidad el juez adopte dichas medidas antes celebrar la comparecencia a la que me he referido antes y sin dar audiencia a la otra parte.

Una vez establecidas estas medidas es muy importante saber que su duración es de máximo un mes, periodo en el cual las partes han de interponer demanda de nulidad, separación o divorcio. Es por ello que estas medidas de denominan provisionales, ya que su duración está condicionada a que en el plazo establecido se inicie el procedimiento principal, no obstante, una vez interpuesta demanda de nulidad, separación o divorcio, las medidas previas surgirán efectos hasta que se dicte la resolución definitiva

En los demás casos en los que no se hayan solicitado medidas provisionales con anterioridad a la demanda de nulidad, separación o divorcio, se pueden solicitar medidas provisionales simultáneas en la demanda de nulidad, separación o divorcio

e, igualmente, el cónyuge demandado las puede solicitar con la contestación a la demanda.

Finalmente, las medidas provisionales serán confirmadas o sustituidas por las medidas definitivas que son aquellas medidas que se adopten en la resolución final y que necesariamente han de pronunciarse sobre las medidas relativas a los hijos, la vivienda familiar, las cargas de matrimonio y la disolución del régimen económico.

Elena Hîncu, abogada, Malaga

diverse

Zâmbetul tău este important

Prof. Univ. Dr. Horia Mihail

Cu toții ne dorim să scăpăm de nemulțumirile cu privire la culoarea dinților, la dinții distanțați sau cu privire la cei lipsă, strâmbi și înghesuiți, abrazați sau cu multiple plombe în partea frontală și să avem un zâmbet frumos și sănătos.

Zâmbetul este expresia universală a fericirii, a optimismului și are puterea de a sparge orice barieră culturală. Zâmbetul îți oferă încredere și satisfacție interioară, te ajută să consolidezi relații sociale și să fii apreciat de cei din jur.

Smile Makeover este soluția pentru a construi cea mai frumoasă și sănătoasă variantă a zâmbetului. Smile Makeover este un proces elaborat de îmbunătățire și reabilitare a zâmbetului ce cuprinde o serie de proceduri de cosmetizare – fațete dentare, obturații fizionomice asistate de microscop (plombe), coroane sau punți, albirea dentară, dar și echilibrarea ocluzală (a mușcăturii) pentru protejarea dinților și a articulației temporo-mandibulare, o procedură importantă din punct de vedere al sănătății întregului organism. Smile Makeover este un serviciu conceput

de medici specializați în chirurgie, protetică și estetică dentară, prin care se tratează toată dantura în scop estetic și funcțional. Deși rezultatul final aduce un impact major în zona estetică, a dinților priviți de interlocutor, conceptul include și tratarea cu implanturi și coroane protetice a dinților lipsă din zona posterioară (molari și premolari). Astfel, este asigurată o masticatie sanatoasă, prin care alimentele sunt fragmentate corect și contribuie la o digestie sanatoasă.

Procesul de creare a zâmbetului tău

Procesul începe cu o consultație de specialitate, în care medicii specializați în chirurgie, protetică și estetică dentară realizează o analiză amănunțită a liniei surâsului,

a dinților și a gingiei, a ocluziei (mușcătura) și a articulației temporo-mandibulare.

Pentru elaborarea planului de tratament, medicii vor lua în considerare aspecte precum

proporțiile feței, forma, culoarea, dimensiunea și alinierea dinților, putând să îți ofere cele mai bune recomandări și toate opțiunile posibile. După o atentă analiză a tuturor variantelor terapeutice posibile, se va concepe planul de tratament adaptat pacientului și se vor implementa, într-o ordine bine stabilită, etapele terapeutice care vor reda funcția masticatorie (mușcătura), fonația (pronunția corectă) și estetica.

Zâmbetul este expresia universală a fericirii, a optimismului și are puterea de a sparge orice barieră culturală. Zâmbetul îți oferă încredere și satisfacție interioară, te ajută să consolidezi relații sociale și să fii apreciat de cei din jur.

Conform cercetărilor științifice, zâmbetul determină transformări sănătoase în organism, atât la nivel fizic, cât și mental.

Smile Makeover ca să te bucuri de zâmbetul tău

Cele mai răspândite cinci mituri false din jurul exercițiilor fizice

Există din ce în ce mai multă conștientizare a importanței exercițiilor fizice pentru sănătate, mai multă dorință de a avea grijă de tine și mai multe facilități pentru a te antrena.

Alexander Perez, CEO-ul fondator al Wonder Medical, explică unele dintre cele mai răspândite mituri, pentru a nu cădea în ele și a se antrena cât mai sigur și mai eficient posibil. Primul mit este cel referitor la febra musculară. Dacă a doua zi de după antrenament ai febră musculară aceasta nu semnifică că ai făcut un efort considerabil și corect. Trebuie să fim conștienți că organismul nostru nu se poate antrena cu cea mai mare intensitate în fiecare zi”, explică Alexander Perez.

Un alt mit larg răspândit este acela referitor

la faptul că cu cât transpiri mai mult, cu atât pierzi mai multe calorii. Fals. Transpirăm atunci când ne deshidratăm și de aceea nu trebuie să facem mișcare cu foarte multe haine sau într-un mediu foarte cald”. Al treilea mit este referitor la faptul că pe măsură ce trece o anumită vârstă, exercițiile fizice sunt mai puțin eficiente. Toate studiile efectuate arată că activitățile sportive care se desfășoară în mod regulat, indiferent de vârstă, vor fi întotdeauna benefice pentru sănătate.

Al 4-lea mit larg răspândit este că este mai eficient să te antrenezi pe stomacul gol.

Consumul unei gustări mici cu 30-60 de minute înainte de antrenament, ne oferă energia de a ne antrena într-un mod mai confortabil, mai plăcut și mai eficient, consumând mai multe calorii și obținând rezultate mai bune”, spune Alexander Perez.

În cele din urmă, mitul al 5-lea vorbește despre percepția că singurul lucru care te ajută să slăbești sunt exercițiile aerobice, iar exercițiile de forță servesc doar pentru a crea masă musculară. În funcție de intensitatea și durata cu care sunt făcute exercițiile acestea au darul de a aduce beneficii pentru a controla greutatea corporală și a avea o stare de sănătate bună.

În atenția cetățenilor români care și-au transferat pensia din România în Spania - CERTIFICAT DE VIAȚĂ

Cetățenii români beneficiari ai unei pensii plătite de către statul român care și-au transferat pensia din România într-un cont din Spania au obligația ca, pentru a nu li se întrerupe plata pensiei, să trimită către Casa de Pensii Teritorială din România plătitoare a pensiei, în ultimele trei luni ale fiecărui an (octombrie, noiembrie, decembrie) un certificat de viață, care să justifice continuarea primirii pensiei în Spania.

Începând cu luna octombrie, Casele Teritoriale de Pensii din România trimit acest certificat beneficiarilor de pensii din străinătate, la domiciliul declarat de aceștia din țara în care se află.

Ulterior primirii, certificatul poate fi autentificat la oficiul consular de care aparțineți, sau la primăria din localitate și alte instituții acreditate ale statului spaniol (SEPE, INSS).

În cazul în care, până în luna decembrie, nu primiți acest certificat trimis prin poștă de Casa de Pensii

competentă, îl puteți descărca de pe pagina Casei de Pensii și puteți merge la consulat pentru autentificare (<https://www.cnpp.ro/certificatul-de-viata>).

După autentificarea certificatului, acesta trebuie trimis personal de către cetățean la Casa Teritorială de Pensii, prin scrisoare cu confirmare de primire sau recomandată.

În cazul în care certificatul de viață nu a fost trimis la timp și vi se suspendă plata pensiei, aceasta va fi reluată la momentul la care Casa Teritorială de Pensii va primi certificatul de viață pe care îl trimiteți.

Ambasada României în Regatul Spaniei

Ce spun Români despre emigrarea în Spania? Cu sufletul între două lumi: Mesaje emoționante și dureroase

În diferite ocazii din an, dar și de fiecare dată când sărbătorim pe 12 octombrie – Ziua Națională a Spaniei, pe pagina de Facebook a ziarului El Rumano – Periodico El Rumano, dar și pe pagina de Facebook Radio Românul, românii din Spania sunt întrebați ce părere au despre emigrarea în Spania.

Categoric, pentru mulți români, Spania este Acasă, a doua casă, prima casă sau casa pe care nu a putut-o avea Acasă, de data aceasta în România. Dorul de România, de familie, de ce au lăsat în România în urma lor se resimte din mesajele românilor care au răspuns la întrebările de mai sus. Cei mai fericiți dintre ei, dar în număr foarte mic, sunt românii care au reușit după emigrarea în Spania să își aducă și familia cu ei, cei care au reușit reîntregirea familiei nu au simțit dorul atât de acut de familie, dar dorul nu a fost eliminat în totalitate. Dorul persistă în ceea ce privește meleagurile copilăriei, restul familiei și prietenii.

Ce au reușit să facă românii după emigrarea în Spania?

Excludem din start toate cazurile și exemplele negative care au pătat imaginea românilor din Spania, dar și din străinătate. Reușitele românilor din Spania, nu se rezumă doar la Spania, după cum hărnicia, puterea de muncă, inteligența și ambiția românilor au fost demonstrate și pe teritoriul altor state europene sau nu. Avem români recunoscuți internațional și premiați atât în țară, cât și în străinătate, cinste lor și felicitările noastre!

Românii care merg zi de zi la muncă și își câștigă traiul în mod corect, în primul rând, și-au ajutat și își susțin și în prezent familiile din România – copiii, părinții, frații, alte rude. În al doilea rând, mulți dintre ei, pleacă în străinătate pentru a susține financiar studiile copiilor. În al treilea rând, unii care au plecat de prin anii '90, și nu doar, au reușit să își construiască căsuțe pe la țară, în satele de origine, după cum unele sate se populează și devin mai animate în lunile de vară, iunie-august, în rest fiind niște sate mai mult pustii. Trebuie să amintim și de românii care au reușit să își deschidă firme atât în Spania, cât și în România și în aceste firme utilizează capital și experiență obținute în Spania sau prin alte țări străine.

Ce le oferă Spania românilor care decid să emigreze în această țară?

Spus în câteva cuvinte: Spania le oferă noilor veniți democrație, libertate, toleranță, oportunitate, acces la un sistem medical și de învățământ performant, infrastructură, drumuri, poduri, căi de acces/transport din lumea modernă, protecție socială, sprijin, îndrumare, formare, recunoașterea meritelor, valorarea muncii și lista poate continua.

Nu excludem din discuție situații în care fiecare stat are libertatea de a implementa niște măsuri socio-economice cu rol protecționist pentru propriul popor, măsuri care pot fi în contradicție cu libertatea de

circulație și cu dreptul de a munci acolo unde dorește orice cetățean membru UE sau din afara UE. Aceste măsuri socio-economice la prima vedere pot fi considerate discriminatorii și autoritățile spaniole, dacă le aplică defectuos sau "după ureche" pot genera situații neplăcute noilor veniți, dar cu multă răbdare, cu un studiu amănunțit asupra legii sau cu eventuala consultare a unui avocat, aceste obstacole, posibil discriminatorii, pot fi depășite.

Cum ar veni, atenție amatorii, în Spania nu curge lapte și miere!, dar puteți ajunge după merite să gustați din roadele muncii voastre.

Emigrarea în străinătate, în Spania prezintă un aspect pozitiv pentru toți?! Categoric NU!! Emigrarea implică un efort și o serie de renunțări, pe care nu oricine le poate suporta! Grație Internetului, acum emigrarea e mult mai ușoară, referitor la contactarea familiei din România. Înainte depărtarea de familie și contactarea costisitoare a familiei aducea la pachet și o depresie mult mai dificil de suportat. Depresia emigrantului lasă în urmă răni sufletești și aduce un gust amar al emigrării, în orice stat ar fi. Dar cu un mental pregătit, ambiția de a reuși, apare asumarea consecințelor emigrării care multora le-a adus, într-un final, împlinirile sufletești și materiale compensatoare pentru suferințele îndurate!

Chiar și așa, mulți dintre cei care fac parte din prima generație de emigranți, dintre cei care s-au stabilit cu familiile în Spania sau și-au întemeiat familii în Spania se simt cu sufletul între două lumi, dorul peste timp capătă alte forme, își schimbă interesele. Apare dorul de țară mai acut spre bătrânețe, în ideea necesității unui loc de retragere la bătrânețe, a unui loc de care simt că aparțin, în timp ce copiii și nepoții doresc un viitor în Spania. Apare și dezamăgirea că după atâția ani de la emigrare, România nu a devenit un pic de Spanie, iar bătrânețea îi găsește în depărtări. Pe fondul că orice stat are problemele lui, așa e și cu Spania, și aici găsim conflicte politice, șomaj, prețuri care cresc, familii la limita sărăciei, probleme în sistemul medical și altele. E foarte deplasat să credem că există vreun stat perfect, dar există multe diferențe între Spania și alte state ale lumii. Îi putem dori României să devină performantă ca Spania, dar nu ne putem dori ca România să devină Spania pentru că fiecare stat are istoria și cultura lui și un parcurs democratic unic.

Astfel, unii români din Spania au decis reîntoarcerea în România sau emigrarea în alt stat, fiecare fiind liber să trăiască și să muncească acolo unde dorește (după cum unii politicieni cred acest lucru e un moft, noi le spunem clar și răspicat că e un DREPT!!!).

Cu sufletul împărțit între două lumi, cu realizări sau dezamăgiri, încă plecați prin depărtări sau reîntorși acasă, vă prezentăm în continuare mesajele românilor din Spania, referitor la emigrarea în Spania și cum se simt ei în această

țară.

În același timp, lăsam deschisă întrebarea cititorilor acestui articol și cititorilor ziarului El Rumano: Pentru tine ce reprezintă emigrarea în Spania? Răspunde pe pagina de Facebook a ziarului El Rumano – Periodico El Rumano.

Nicoleta A.: *De la Spania am primit mai mult decât de la propria țară! Emigrarea ne-a învățat să fim toleranți, să respectăm celelalte culturi, nații, limbi, obiceiuri etc. OLE Spania!!*

Marieta G.: *La mulți ani, Spania! Ne-ai făcut viețile mai frumoase... mulțumim pentru că ne-ai acceptat!*

Aurora T.: *La mulți ani, Spania! Au trecut 15 ani de când mă aflu aici, ptr. mine aici este a doua casă (am propria casă). Mulțumim statului că ne-au primit (n.r. – spaniolii) și ne-au respectat și adoptat.*

Anișoara C.: *Salut prieteni... muncesc de opt ani în Spania... mereu am fost tratată cu respect și am fost foarte ajutată de o familie spaniolă într-un moment foarte greu... mulțumesc Spania... mulțumesc prietenii spanioli pentru că prin ce am câștigat aici... ai mei de acasă au dus-o mai bine... FELIZ DÍA DEL PILAR AMIGOS DE SPANIA!*

Mariana O.: *LA MULȚI ANI, Spania! Pentru mine este a doua casă, mulțumesc pentru că m-ai acceptat!*

K. Daniela.: *În Spania, în această țară unde în mare măsură meritele și eforturile îți sunt recunoscute, am trăit momente pline de emoție. Fetita mea care acum are 13 ani, a câștigat 7 medalii de aur la balet. De 7 ori campioană națională a Spaniei. Spania este țara pe care o iubesc!*

Valeria S.: *Sunt 15 ani de când sunt în Spania și aici mă simt ca acasă.*

Livia R.: *Mulțumim Spania... 16 ani aici! Mă simt ca și acasă... Au fost și vremuri grele. Dar le luăm pe cele mai bune... !!!*

Jeni.: *La mulți ani, ESPAÑA, la mulți ani, Pilar... am fost și sunt tratată cu respect. Statul spaniol ne ajută mai mult ca statul român, sunt mulțumită...*

H. Maria.: *La mulți ani, Spania! De 15 ani lucrez în Spania. Mulțumesc celor pe care i-am cunoscut.*

Costel Gabriel B.: *Este o țară despre care n-ai cuvinte să poți vorbi, este țara care ne-a ajutat din orice punct de vedere. La mulți ani, SPANIA!*

Camelia S.: *Aveam 39 de ani când am ajuns în Spania, acum am 55 de ani și mulțumesc din suflet acestei țări care m-a primit, respectat și m-a adoptat. Mi s-a schimbat viața! Copilul meu pe care l-am lăsat singur acasă de la 12-13 ani, a terminat cu nota 10 o facultate în București. Apoi a venit aici la Madrid. L-au angajat ca inginer informatic într-o fabrică mare de tutun, apoi și a găsit o fată și a plecat după ea. Acum este la Citroën (n.r. – producător auto) inginer informatic. A terminat aici 2 mastere. La 30 de ani are tot ce vrea, învățând și muncind cinstit. Vorbește perfect 5 limbi și mă mândresc cu asta, ptr. că, dacă nu mă primea Spania pe mine, nu avea el*

acest viitor. Am ținut în facultăți în țară 2 copii, cu bani din Spania. Am fost mamă singură care nu a primit nici un leu ptr. creșterea copiilor. Iar eu de la căpșuni (n.r. – muncă agricolă), după 5 ani de muncă grea, am învins, acum, de 11 ani, lucrez în seguridad (pază de metro). Nu a fost ușor, am trecut peste examene cu poliția din această țară, a trebuit să fac probele sportive pe stadion, să învăț Constituția acestei țări, să scot licență de armă, să iau carnetul de conducere, toate aceste lucruri singură, dar am mers înainte, ptr. că Spania mi-a deschis ușile și m-a poftit înăuntru. Aici nu suntem bătrâni, aici suntem oameni cu randament până ieșim la pensie. Nu se face deosebire de salariu, câștig ca și colegii mei spanioli. Cred că am avut și noroc, știu că nu la mulți le surâde soarta. Dar suntem mulți, foarte mulți români destoinici, iar Spania ne vede ca și pe copii ei. Cu toate acestea sufletul meu este între două lumi. Îmi iubesc și țara, am trăit acolo 39 de ani. Nu știu ce voi face la bătrânețe. Până la pensie nu voi mai avea pe nimeni în țară, dar nu cred ca o sa îmi vând locuința de acolo. Și din când în când mă voi duce, de sărbători. Sunt legi în viață pe care nu le știm. De moment, trăiesc în Spania, dar să trăiască și România și să se schimbe, să fie și țara mea ca Spania într-o zi. Și să trăiască și să fie sănătoși toți românii din Spania!

Mădălina S.: *Desde aquí de RUMANIA "Viva Espana!!!"*

Aurora E.: *La mulți ani, Spania... ptr. mine e a doua casă! Mi-a oferit și îmi oferă în continuare momente frumoase, respect din partea spaniolilor și la nivel economic, un trai mai bun. Viva España... Viva El Rey! ???*

Marimar T.: *La mulți ani, Spania... ?????? y ??????!!!*

Cristian D.: *La mulți ani, Spania!! În comparație cu ceilalți, noi aveam doar un an aici, Spania ptr. noi a devenit a 2-a casă!!! Mulțumim!!!*

Ramona B.: *La mulți ani, Spania!*

Maria M.: *La mulți ani, Spania... am venit acum 3 ani aici... am găsit cu totul o altă lume diferită de România... tradiții care nu s-au uitat odată cu modernizarea... respect... curățenie... bun simț... și încet-încet am reușit să îmi fac ceva pe cont propriu... nu a fost ușor să plec la 38 de ani, dar nu regret nicio clipă ptr. că ceea ce am reușit aici, acolo în țară nu aș fi reușit niciodată...*

Cristina E.: *Sunt la a doua emigrare și îmi dau lacrimile când aud limba spaniolă aici unde locuiesc de moment. Gândul meu este întotdeauna în Spania.*

Geta A.: *Acasă este acolo unde trăiești, dacă te întâlnești cu cineva pe stradă și te întreabă: Unde te duci?... răspunzi ACASĂ... Așa că, de mulți ani pentru noi, acasă înseamnă Spania. Mulțumim acestei mame care ne-a adoptat, deși suntem ingrași: banii îi cam ducem în România... acolo unde românii construiesc case care stau goale... trist! TRĂIASCĂ SPANIA!*

*Periodicoelrumano.es
Radio Românul*

1.000 angajați

Puncte de lucru
peste 45

4 Sucursale

Arad
București
Cluj-Napoca
Mol 1s

Servicii

Expediții rutiere
Expediții feroviare
Expediții aeriene
Expediții maritime
Operatorie portuară
Servicii logistice
Formalități vamale
Târguri și expoziții

+40 (0)21 234 00 00
sales.ro@dbschenker.com
www.dbschenker.com/ro

